

III. évf. Május

Hírek, elemzések

[Botrányos európai adórés](#)

Jelentés az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről
(2013/2060(INI))

Európai Parlament, 2013. május 03.

Becslések szerint az Unióban minden évben 1 trillió euró közpénz esik ki az adócsalás és az adókikerülés miatt. Ez a riasztó méretű adórés évente mintegy 2000 eurós költséget jelent minden európai polgárnak. A kieső átlagos adóbevétel ma Európában meghaladja a tagállamok által egészségügyre fordított összeget, és több mint négyszerese az Unióban oktatásra fordított kiadásoknak.

A jelenlegi európai adórés nem csak riasztó méretű állami bevételkiesést jelent, de veszélyezteti a mindenki számára rendelkezésre álló minőségi közszolgáltatásokon alapuló uniós társadalmi modell megőrzését is. Fenyegeti az egységes piac megfelelő működését, és csorbítja az Unión belüli adórendszerek hatékonyságát és igazságosságát is. A bevételkiesés éppen a válság elleni küzdelem legfontosabb időszakában tovább növeli a tagállamok államháztartási hiányát és adósságszintjét. Az adócsalás és az adókikerülés miatt csökkennek az állami beruházásokra, növekedésre és foglalkoztatásra rendelkezésre álló pénzeszközök.

Minderre az évtizedek óta legsúlyosabb gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság idején kerül sor, amikor a növekedés és a társadalmi kohézió biztosítása érdekében a jóléti államok automatikus stabilizációs mechanizmusainak jelentősége mindennél nagyobb. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a hatékony és progresszív adózás továbbra is alapvető fontosságú az állami hatóságok számára kötelezettségeik teljesítésére és polgáraik igényeinek és elvárásainak kielégítésére vonatkozó feladataik szempontjából.

Az adózatlan pénzmennyiség nagy része lakossági fogyasztás és beruházások helyett pénzügyi kereskedési tevékenységeket táplál. Emellett az adópolitikák koordinációjának hiánya az Unióban jelentős költségeket és adminisztratív terheket is eredményez a polgárok és az Unión belül határokon átnyúló tevékenységeket folytató vállalkozások számára, és az adózás elmaradását okozhatja, vagy adócsaláshoz és adókikerüléshez vezethet. Napjainkban egyre több európai vállalkozás és magánszemély szenved versenyhátrányt azokkal szemben, akik módot találnak arra, hogy kikerüljék a közterhekből rájuk eső méltányos rész megfizetését. Következésképpen az adócsalás és az adókikerülés mértéke végül aláássa a polgárok bizalmát az adóbeszedés és az egész adórendszer méltányossága és legitimitása iránt.

A támogatási programokban részt vevő országok továbbá az utóbbi időben azt tapasztalták, hogy miután a trojka ajánlásaival összhangban fokozták az adók behajtását, és megszüntették a mentességeket, sok nagyobb vállalat elhagyta az országot, hogy más országok által kínált adókedvezményekben részesülhessen. Görögország esetében a Bizottság számításai szerint 2012 eleje óta nem kevesebb mint 60 milliárd eurót menekítettek ki az országból svájci bankokba.

Az adócsalás és az adókikerülés tehát súlyos, sokrétű problémát jelent, amely összehangolt megközelítést igényel nemzeti, uniós és nemzetközi szinten egyaránt. Mivel az adórendszerek a tagállamok illetékességi

körébe tartoznak, fontos a nemzeti szintű fellépés. Napjaink globalizált gazdaságában, amelyet az adócsalás és az adókikerülés határokon átnyúló jellege, valamint a tagállamok versenyképesség megőrzése iránti törekvése jellemez, pusztán egyoldalú, nemzeti intézkedésekkel egyszerűen nem lehet elérni a kívánt hatást. Ezért minden erővel egy összetartó, konkrét és közös, valamennyi tagállam által elfogadott és megvalósított európai adóügyi stratégia létrehozására kell összpontosítani.

Kiemelt cél: az adórés 2020-ra történő megfelelése

Az adócsalásra és az adókikerülésre adott hatékonyabb uniós válasza irányuló bizottsági cselekvési terv, valamint az adóparadicsomokkal és az agresszív adótervezéssel szembeni azonnali és összehangolt tagállami fellépéseket ösztönző ajánlások jó irányba mutató lépések. Annak érdekében azonban, hogy a tagállamok elkötelezzék magukat az adórés 2020-ra történő megfelelésére vonatkozó ambiciózus és reális célkitűzés mellett – ami lehetővé tenné számukra, hogy az adókulcsok emelése nélkül fokozatosan új, több száz milliárd eurót kitevő adóbevételre tegyenek szert – a Bizottságnak további lépéseket kell tennie, és konkrét jogalkotási aktusokon alapuló, átfogó stratégiát kell kidolgoznia az uniós adórés csökkentésére.

Az adórés visszaszorítása melletti határozott elkötelezettség különösen a reálgazdasági tevékenységhez nem kapcsolódó pénzügyi kereskedés számára rendelkezésre álló pénzmennyiség jelentős csökkentése révén hozzájárulna a pénzpiacok szükséges stabilizálásához. Emellett növelné a költségvetési konszolidációs intézkedések céljaira rendelkezésre álló állami bevételeket, és enyhítené a megszorító hatásokat. Garantálná az EU nemzetközi versenyképességének és növekedési potenciáljának erősítését célzó állami beruházások növeléséhez szükséges források biztosítását. Erősödő általános adózási fegyelem mellett javulna továbbá az Unió nemzeti adórendszereinek hatékonysága és méltányossága.

A tagállamoknak lépéseket kell tenniük a Gazdasági és Monetáris Ügyek Tanácsának 2012. november 13-i következtetéseiben szereplő azon kötelezettségvállalásuk teljesítése érdekében, amely szerint „valamennyi tagállam elismeri az adókikerülés és az adócsalás elleni küzdelem terén hozandó hatékony intézkedések jelentőségét a költségvetési megszorítások és a gazdasági válság idején is”. Első lépésként meg kell kezdeniük a komoly tárgyalásokat, és le kell zárniuk az adócsalással, az adókikerüléssel és az adóparadicsomokkal összefüggő kérdésekre vonatkozó összes nyitott jogalkotási javaslatot. Bizottsági ajánlások és cselekvési terv elfogadására is szükség van.

A kiemelt cél elérésére irányuló javaslatok

Fontos előre mutató lépés az európai szemeszter alkalmazási körének kiterjesztése az adórésre vonatkozó uniós stratégia éves nemzeti stabilitási és növekedési programokba, valamint a nemzeti reformprogramokba történő beépítésével.

Az adócsalás és az adókijátszás (az adófizetési kötelezettség megkerülésére irányuló jogellenes tevékenység) elleni intézkedések tekintetében a tagállamoknak elegendő forrást kell biztosítaniuk nemzeti adóhatóságaik és adóellenőrzéssel foglalkozó személyzeteik számára. Az előadó emellett javasolja, hogy a tagállamok vonják vissza azon pénzügyi intézmények banki engedélyét, amelyek tevékenyen segítik az adócsalást azáltal, hogy az adófizetés kijátszását lehetővé tévő termékeket vagy szolgáltatásokat kínálnak ügyfeleiknek, vagy megtagadják az adóhatóságokkal való együttműködést. Az előadó javasolja továbbá a kötelező KFTA bevezetését, valamint a héacsalás elleni küzdelemre irányuló új stratégiák kidolgozását és az adócsalás elleni szigorúbb, büntetőjogi eszközökkel történő fellépést, amelynek során a Bizottságnak meg kell erősítenie együttműködését más uniós végrehajtó szervekkel, különösen a pénzmosás elleni küzdelemért, az igazságügyért és a társadalombiztosításért felelős hatóságokkal. A harmadik pénzmosás elleni irányelv felülvizsgálata során napirendre kell venni az adózási bűncselekmények kifejezett megemlítését a pénzmosással kapcsolatos alapbűncselekmények között.

A probléma másik oldala az adókikerülés, amely az adórendszer legális, de nem megfelelő módon történő kihasználását jelenti saját előny szerzése céljából az adófizetési kötelezettség csökkentése vagy elkerülése érdekében, így más fellépéseket igényel. Ez szorosan összekapcsolódik az agresszív adótervezés fogalmával, amelynek során a nagyvállalatok széleskörű adótervezést folytatnak, mesterségesen áthelyezve a profitot annak érdekében, hogy minimalizálják tényleges adókulcsukat, és mérsékeljék adófizetési kötelezettségeiket. Az előadó kívánatosnak tartja a megtakarításokból származó kamattámogatásról szóló irányelv hatályának kibővítését a banktitok tulajdonképpeni megszüntetése érdekében, és úgy véli, itt az ideje, hogy Luxemburg és Ausztria felhagyjon a Svájccal való tényleges megállapodást ellenző politikájával. Emellett a nagyvállalati adókikerülés felderítése szempontjából alapvető fontosságú az országokénti adatszolgáltatási

kötelezettségek előírása a határon átnyúló társaságok számára, és az előadó véleménye szerint a Bizottságnak minden ágazatban országonkénti adatszolgáltatási kötelezettséget kell előírnia a határon átnyúló vállalatok számára, megkövetelve a csoport egészére vonatkozó kereskedelmi információk közlését a megfelelő transzferárképzési szabályok tiszteletben tartásának nyomon követése érdekében. Szükség van további intézkedésekre az adófizetők azonosításának, az elektronikus kereskedelem adóztatásának, az adóbeszedési mechanizmusok hatékonyságának javítása, a cégnyilvántartások és a trösztbejegyzések nagyobb átláthatósága, valamint a vállalkozások adóztatására vonatkozó magatartási kódex hatékonyságának javítása és a könyvvizsgálókra és a tanácsadókra vonatkozó új magatartási kódex kidolgozása érdekében is.

Az adóparadicsomok kérdését illetően az előadó minden tagállam által elfogadott, közös európai megközelítést szorgalmaz az adóparadicsomokkal szemben. Azok a tagállamok, amelyeknek adóalapját károsan érintették az adóparadicsomok nem átlátható vagy káros adóügyi intézkedései, általában különböző lépéseket tesznek e negatív események megakadályozása érdekében. Ilyen esetben az adófizetők válasza az, hogy üzleti tevékenységeiket vagy ügyleteiket egy másik, alacsonyabb védelmi szinttel rendelkező államon keresztül hajtják végre. Az Unióban a tagállamok adóbevételeinek általános védelmi szintje tehát a leggyengébb tagállami válaszlépés hatékonyságának felel meg. Ezért a közös európai megközelítés jelentené az előrelépés útját. E megközelítés hatékonyságának biztosítása érdekében az előadó felhívja a Bizottságot, hogy az uniós adóréssel kapcsolatos stratégiába foglalja bele az adóparadicsomok egyértelmű fogalom meghatározását és az adóparadicsomok azonosítására szolgáló közös kritériumokat, továbbá az azonosított joghatóságokra alkalmazandó megfelelő intézkedéseket. Egy lépéssel továbblépve az előadó javasolja, hogy az adóparadicsomok fogalom meghatározása az OECD világfóruma és a magatartási kódexszel foglalkozó munkacsoport kritériumain alapuljon. Az előadó véleménye szerint az európai feketelista összeállításának a tagállamok által az adóparadicsomként azonosított és az európai feketelistán szereplő joghatóságokkal kötött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezmények felfüggesztését vagy megszüntetését kell eredményeznie. Végezetül az előadó kívánatosnak tartaná azt is, ha a Bizottság ösztönző rendszert dolgozna ki azon joghatóságok számára, amelyek feketelistára kerülésüket követően kétoldalú tárgyalásokat kezdeményeznek az Unióval, és kéri a tagállamokat, hogy töröljék az európai feketelistáról azokat a harmadik országokat, amelyek megszűntek adóparadicsomok lenni. A megelőző intézkedésekre fordított erőfeszítések is fontosak, ahol az adóparadicsomnak nem minősülő, fejlődő harmadik országokkal folytatott szorosabb együttműködés és a számukra biztosított segítségnyújtás segíti őket az adócsalás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni hatékony küzdelemben.

Offshore számlák megadóztatása

A feltörekvő országok és az offshore számlák megadóztatása

TJN blog, 2013. május 3.

Írta: Nicholas Shaxson

Nicholas Shaxson, a TJN Tax Justice Focus szerkesztője, a Tax Justice Network írója, a Londoni Chatham House munkatársa, és a „Treasure Islands” című – adóparadicsomokról szóló – 2011-ben kiadott könyv szerzője.

Tavaly az USA-ban Itai Grinberg, a Georgetown Egyetem jogi karának egyetemi docense megjelentette könyvét, egy érthető áttekintést, a nemzetközi pénzügyi rendszerek átláthatóságáról, a különböző információcsere modellekről, melynek címe: „Beyond FATCA: An Evolutionary Moment for the International Tax System”, (A FATCA-n túl: a nemzetközi adórendszer egy evolúciós pillanata).

A folyamatban lévő változások elemzéséhez egy igen hasznos tanulmány.

A feltörekvő országok és az offshore számlák megadóztatása („Emerging Countries and the Taxation of Offshore Accounts”) című munkájával Grinberg további megvilágítást tár elénk a témában. A terjedelme miatt csak néhány pontot ragadunk ki, amely felkeltette figyelmünket. Az absztrakt így kezdődik:

”Egy új nemzetközi rendszer van kialakulóban, amelynél a pénzügyi intézmények határokon átnyúló adózási közvetítőként működnek. A rendszer a szűk lehetőségek alapján a következő néhány évben körvonalazódik. Az eredményül kapott rendszer a feltörekvő országokban különösen fontos következményekkel jár. Az egységes, többoldalú automatikus információcsere-rendszer lehetővé tenné az adók beszedését az ország lakosainak

offshore számlái, valamint bizonyos hazai forrásból származó tőkejövedelme után."

A tanulmány utal a közelmúlt információcsere történéseire és egy pillantást vet négy modellre. Az első az OECD eredeti verziója, mely nem teljesen haszontalan, "kérésre" történő információcsere modell. Ezután következik az „arany standard” elv, az automatikus információcsere, amely jelenleg terjed részben az Egyesült Államok és az Európai Unió révén. Az USA és az EU rendelkezik automatikus információcsere-rendszerekkel, melyeket folyamatosan fejleszt és terjeszt.

Az amerikai folyamat magja a FATCA, amely révén felsorakoztatják a pénzügyintézeteket, hogy kiderítsék a kedvezményezett tulajdonosról a megfelelő információt. A pénzügyintézetek fel tudják kutatni a rejtett eszközöket bárhol a világon, és azt hiszem, hogy ez egy nagyon hatékony általános elv. Ez többnyire egyoldalú rendszer, de jelenleg az USA lépéseket tesz szélesebb és többoldalú keretek között.

Az EU folyamat alapja az Adómegettakarítási Irányelv (*EU Saving Tax Directive* - az EU megtakarítási direktívája), amely magában foglalja a kormányok közötti közvetlen (és automatikus) információcsere, pénzügyi intézmény beiktatása helyett. A FATCA és az EU folyamat kiegészíti egymást, de néhány ponton problémás a két rendszer összevonása, ezért megtalálják a módját, hogy egymás mellett létezzenek. Mindegyiknek van erőssége és gyengesége, bár hatásosnak bizonyul a pénzügyi intézmények határokon átnyúló adózási ügynökként való beiktatása az információcsere során.

Grinberg új tanulmánya nem tárgyalja az EU rendszert részletesen, de két fontos kérdést hangsúlyoz a multilaterális automatikus információrendszerrel (AIE) kapcsolatban, amellyel úgy tűnik, hogy hatékonyan foglalkozik az FATCA:

- részletes és alapos ügyfél-átvilágítási protokollal és eljárásokkal a számlatulajdonosok azonosítását és reális visszatartó pénzügyi büntetést;
- egy jó kombinációt, mely alapján megbizonyosodnak arról, hogy széles körben elterjed a nemzetközi rendszerben.

A tanulmány figyelmet fordít más modell okozta veszélyekre: Svájc sokszor a múltban megpróbálta szabotálni az információcsere modelleket a zsákmányszerző anonim adómodelljével. Mint ahogy Grinberg fogalmaz: "Svájc a világ offshore vagyonának mintegy 30%-át kezeli, elutasította az automatikus információcsere elvét. Az elutasítás jelentős akadályt jelent az automatikus információcsere végrehajtásánál, mivel Svájc gyakran vezető szerepet tölt be más jogrendszerek offshore vagyonkezelésénél. Az automatikus információcsere globális szabvánnyá válásának megakadályozásaként Svájc felajánlotta, de csak néhány nagy fejlett gazdaság számára, az anonim forrásadót.

...

Az automatikus információcsere is lehet többoldalú, míg az anonim forrásadó nem lehet, sőt megakadályozhatja a többoldalú automatikus információcsere rendszer kialakulását. "

Nem feltétlenül értünk egyet a 30%-os értékkel, de az elemzés általában helytálló.

Amit széles körben nem vitattak meg:

"A feltörekvő és fejlődő gazdaságok adóhatósága érdekelt abban, hogy bármilyen előny is származna az automatikus információcsere vonatkozásában a nagy fejlett gazdaságok részére, számukra is elérhető legyen. Ezen jogrendszerekben az egységes többoldalú automatikus információcsere-rendszernek is pozitív a befolyása, képesek kezelni az offshore adóelkerülést és javítani a hazai általános adatközlési rendszereket. " Természetesen léteznek kockázatok a jelenlegi trendeknél:

"Töredék automatikus adatközlés korlátozott számú fejlett gazdaságnál, ahol különbözők a megfelelési előírások, és csak korlátozott javulás figyelhető meg ott, ahol a legsúlyosabb offshore adóelkerülési problémákkal szembesülnek.

Az, hogy a FATCA egységes többoldalú rendszerré válik-e továbbra is tisztázatlan. Ehelyett, a legerősebb államok érdekeit védő automatikus információcsere-rendszer jelenik meg."

Ez ma az egyik hatalmas kérdés a nemzetközi pénzügyek terén.

A pozitív oldala viszont, hogy a pénzügyi intézmények is fontos szerepet tölthetnének be koherens nemzetközi

szabályok elérésével, és úgy tűnik, hogy ez már most is érezhető. Az Egyesült Államok, Franciaország, Németország, az Egyesült Királyság, Olaszország és Spanyolország kormányainak 2012-es februári bejelentése alapján már elérték a kormányközi megállapodást (IGA) a FATCA végrehajtására vonatkozóan, mely egy fontos nemzetközi támaszt jelent a rendszernek. A bejelentés azt is feltárta, hogy a FATCA eredeti változata nem volt képes lehangolni a nemzetközi realitásokat és a helyi törvényeket. Grinberg úgy fogalmaz, hogy:

"A jogszabályi határozatlanság, amikor a politikai erő arra kényszeríti a pénzügyi intézményeket, hogy lobbizzanak külföldi kormányoknál egy működőképes rendszerért."

Három modellt látunk jelenleg:

- Az eredeti FATCA modellt, ahol a pénzügyi intézmények nem jelentenek közvetlenül annak az országnak, melynek szüksége van az információra;
- Kormányközi megállapodás (IGA) 1. modellnél a pénzügyi intézmények nem jelentenek közvetlenül az illetékes joghatóságnak, hanem jelentést tesznek az "anyaországnak", amely majd továbbítja az információt az adott joghatóságnak. Például a brit Bank amerikai ügyfeleinél először beszámol a brit kormánynak, amely majd továbbítja azt az USA-ba. Ez a modell jobban megfelel a jelenlegi uniós modellnek. Az USA több mint 75 országgal tárgyalt erről a modellről, de eddig csak öten írták alá.
- Kormányközi megállapodás (IGA) 2. modellnél Svájc az úttörő. Ez nem tervezi az automatikus információcserét közvetlenül. Ehelyett, Svájc átadja az információkat a beleegyező számlatulajdonosokról és csak összesített információt nyújt a nem egyetértő számlatulajdonosokról. Azután Svájc hozzájárul "kérésre" az információhoz az ellenszegülő tulajdonosoknál, oly módon, amely egyenértékű az automatikus információcserével. Ez a modell sokkal nehezekebb.

Az egyes modellnél különböző végrehajtási szabály lép hatályba a különböző jogrendszerekben. Mi több, az Egyesült Államok politikája (például egyes szenátorok lobbija, vagy a banki iparág nyeresége a latin-amerikai piszkos pénzekből Floridában és Texasban) jelenleg megnehezíti az Egyesült Államoknak, hogy valóban kölcsönös legyen: többet követel, mint amit nyújt. Ezáltal nehezebb a nemzetközi haladás, de a 2014-es Egyesült Államok szövetségi költségvetése tartalmazza a viszonyosságot.

Nagy-Britannia úgy tűnik, hogy elmarad az amerikai példa követésénél, mivel sajátos szabályokat hagynak el az amerikai lakosoknál ahelyett, hogy javítanák az ügyfél-átvilágítást. Nagy-Britannia megállapodásokat ír alá a tengerentúli területekkel és a korona függőségekkel, hasonlóan a FATCA-hoz, mely nem azonos. Veszélyt jelent Nagy-Britannia megdöbbentő kétoldalú megállapodásának megmagyarázhatatlan aláírása Svájjal, mely a "Rubik" anonim forrásadó modellen alapul (amit többször keményen bíráltunk – amikor bizonyos adómérték megfizetése árán rendezik az érintett számlavezetők helyzetét a hazai adóhivatallal szemben), mint azt Grinberg magyarázza:

"Az Egyesült Királyság ratifikálta az anonim forrásadó megállapodást Svájjal. Az Egyesült Államokat követi az Egyesült Királyság a pénzügyi központok sorában, amelynek Svájjal a legerősebb a kapcsolata. Az Egyesült Királyság ezért nyomást gyakorolhat Svájcra, hogy megállapodjon az USA-val hasonló adatszolgáltatási megállapodással.

Ehelyett, az Egyesült Királyság anonim forrásadó egyezmény ratifikálásának következtében, Svájc úgy véli, hogy az Egyesült Államokkal kötött megállapodás különleges eset. A svájciak tehát kijelentették, hogy nem kívánják az USA megállapodást egy másik joghatósággal aláírni, és csak a szomszédos országokkal való anonim forrásadó érdekli őket (Franciaországgal, Németországgal, Olaszországgal és Ausztriával). A svájci-U.K. megállapodás hozzájárul egy optimális egyensúly alapjaihoz, amely harcol az egységes többoldalú automatikus információcsere-rendszer ellen."

Ezek a példák és mások azt sugallják, hogy az előjelek e tekintetben nem különösebben jók, és mi a TJN-nél számítottunk arra, hogy Svájc és az Egyesült Királyság zsákmányszerző szerepet játszik, még akkor is, ha az Egyesült Királyság biztató jeleket adott bizonyos tekintetben.

Az Egyesült Királyság tegnapi bejelentése, hogy a tengerentúli területek és a koronafüggőségek is tesznek előrelépéseket az adózás átláthatóságának tekintetében, hogy megválaszolatlanság kérdéseket. A sajtóközlemény szerint "sokkal nagyobb mértékűvé válik a bankszámlákat érintő többoldalú információcsere," amely önmagában javulás, DE az olyan óriási titoktartási jogrendszerben, mint a Brit Virgin-szigetek nincs szó a banki betétekről. Olyan szervezetekről és struktúrákról szól, mint a titkos társaságok. A brit bejelentés csak ez:

"Ezek a joghatóságok elkötelezettek arra, hogy lépéseket tegyenek az átláthatóság érdekében a vállalati tulajdont illetően."

Mit is jelent ez. Az ördög lehet, hogy a részletekben rejlik, és hogy őszinte legyek mi a TJN nem bízunk a brit kormányban, a tekintetben, hogy a helyes dolgot teszik az adóparadicsomokkal kapcsolatban, a megdöbbentő történetek miatt.

Mindezek ellenére, Grinberg a fejlődő országok és a nagy pénzügyi intézmények érdeklődésének lehetőségére utal. A pénzügyi intézmények szerinte utálni fogják a széttördelt globális megfelelési rendszert, inkább egy egységes rendszert preferálnak - mely előnyös a fejlődő országoknak.

"Ennek eredményeként a pénzügyi intézmények és a feltörekvő és fejlődő gazdaságok adószakemberei talán egymás valószínűtlen szövetségesei, mert irányítják az offshore számlák megadóztatásának küzdelmét."

Ez egy furcsa, de legalább reményt keltő perspektíva. A rosszindulatú érdekek súlyát tekintve nem lennék meglepve, ha a változások kizárólag a gazdag országok érdekeit szolgálnák, kitéve a szegény országokat a piszkos pénzeknek.

[Az afgán elnök és a CIA kapcsolata](#)

Karzaei titkos pénze a CIA-tól

Global Financial Integrity Blog, 2013. május 1.

Írta: Ann Hollingshead, a Task Force blogjának munkatársa, akinek írásai csütörtökönként jelennek meg. Ann korábban a Global Financial Integrity (Globális Pénzügyi Feddhetetlenség) beosztott közgazdászaként dolgozott, jelenleg az ECO Northwest, a csendes-óceáni partvidék északnyugati részén működő közgazdasági tanácsadó cég kutató-elemzője. Kövesd őt figyelemmel a Twitteren: @AnnHollingshead

Az amerikai kormány számára nem szokatlan a rövidlátó politika. Nézzük a legutóbbi afganisztáni titkos pénzek esetét. Bárcsak azt mondhatnám, nagyon meglepődtem.

A New York Times szerint, a Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) éveken át bőrdöndyi készpénzt vitt Hamid Karzaei afgán elnök hivatalába. Karzaei szerint "kis összegekről" volt szó, de a bizonyítékok arra utalnak, hogy összesen több tízmillió dollár.

Az elnöki palota Kabulban azt nyilatkozta, hogy a pénzt különböző célokra fordították, mint például a műveletek támogatására, sebesült afgán katonákra és bérelti díjakra. Az igazság az, hogyha erről lenne szó a CIA nem törődött volna a pénz bőrdöndökben történő titkos szállításával. A valóság az, hogy az ügynökség az afgánok hűségének megvásárlására használta, arra, hogy ösztönözze a tálibok elleni háború támogatását. Karzaei viszont a hatalom megszerzésére fordította, korrupcióra és a hadurak megerősítésére.

Az egyik amerikai hivatalnok szerint, "Afganisztánban a korrupció legnagyobb forrása az Egyesült Államok." Ahogyan Jason Chaffetz képviselő és az afgán háború egyik kritikusa fogalmazott: "Azt hittem, hogy megpróbálja megtisztítani Afganisztánt a csalástól és a visszaélésektől."

Valójában ez a politika ellentétes Amerika meghatározott nemzeti céljaival. Hillary Clinton tavaly egy interjúban azt mondta: "Karzaei elnök elkötelezettséget vállalt a korrupció visszaszorításáért, kulcsfontosságú reformok végrehajtásáért és afgán intézmények kiépítéséért. Támogatni fogjuk őt és a kormányt ezen törekvésében, hogy Afganisztán így közelebb kerüljön az önállósághoz."

Ez az állítás nevetséges. A korrupció az egyik fő, talán a legfőbb oka az afgán-társadalmi és a kormányzati instabilitásnak. 2009-ben, Stanley McChrystal akkori amerikai parancsnok Afganisztánban azt mondta: "Nincsenek egyértelmű elválasztó vonalak felkelő csoportok, bűnözői hálózatok (beleértve a kábítószer hálózatokat) és a korrump kormányzati tisztviselők között. A kormány rosszindulatú szereplői közvetlenül támogatják a felkelő csoportokat, a lázadókat támogató bűnözőket, és a korrupciót, amely segíti táplálni a felkelést."

Karzai kapcsolata a majdnem összeomló Bank of Kabul-lal és a CIA titkos pénzével bebizonyította, hogy nincs egy erős állami kötelezettségvállalás a korrupció leküzdésére.

Az, hogy a CIA önmagában ösztönözné a helytelen viselkedést, természetesen utólag nevetséges. Az irónia egy ilyen példája és a rövidlátás könnyen nevetségessé válhat. A fekete pénz, titkos pénz, vagy illegális beáramlás rossz a nemzetek és a gazdaság számára. Ösztönzik a korrupciót, elősegítik a feketegazdaságot és a bűnözést.

A piszkos pénzek mozgása

JPMorgan Chase jelentése kétségeket vet fel a nagy bankok elköteleződésével szemben a piszkos pénzek áramlásának megállítására

2013. április 30.

Írta: Michael Hudson írása

2009 nyarán Jennifer Sharkey válogatott társaságban mozgott. Mint a Manhattan székhelyű JPMorgan Chase & Co vagyongazdálkodó csoportjának elnökhelyettese, 75 "magas nettó értékű" klienssel tárgyalt megállapodásról, akik több mint fél milliárd dollár értékű vagyont kívántak a banknál letétbe helyezni.

A dolgokban fordulat állt be, állítja, amikor kétségei merültek fel egy külföldi partnerrel kapcsolatban, akinek dollármilliói voltak elhelyezve a bank különböző bankszámláin.

Az ügyfél kétes háttérű átutalásokat végzett és titkolni próbálta, hogy valóban ki is a tulajdonosa a tranzakciókban résztvevő bankszámláknak – állította Sharkey keresetében, amelyet a manhattani szövetségi bíróságra adott be. Arra is talált bizonyítékot, állítja Sharkey, hogy az ügyfél egyik vállalata pénzügyi kimutatásait is meghamisította és érintve volt dollármilliók "váratlan eltűnésében" egy másik vállalatnál.

Miután figyelmeztette a bank magas rangú tisztviselőit, hogy az ügyfél csalásban és pénzmosásban lehet érintett - állítja Sharkey a vád képviselőjében - a JP Morgan úgy döntött, hogy elhallgattatja őt – nyomás alá helyezték, hogy ne tegyen fel több kérdést, a hasonló ügyfeleit junior kollégához helyezték át, és végül el is bocsátották.

"Én csak a munkámat végeztem" – mondja Sharkey egy újsággal az International Consortium of Investigative Journalist-al (ICIJ) készült interjúban. A bank számára azonban, állítja Sharkey, "sokkal fontosabb volt, hogy megtartsa ezt az ügyfelet, mint hogy a helyes dolgot cselekedje".

A JPMorgan tagadja, hogy megtorolta volna Sharkey az iránti törekvéseit, hogy a bank megszakítsa a kapcsolatait ezzel az ügyféllel – és azt is tagadja, hogy az ügyfél külföldi lett volna, vagy kétes háttérű ügyletekben lett volna érintett. A bank állítása szerint hosszú távú folyamat a pénzmosás és más illegális pénzmozgással folyamatok felismerése és megállítása.

Ugyanakkor Sharkey nem az egyedüli, akinek kétségei merültek fel a legnagyobb amerikai bankok elkötelezettségével kapcsolatban, hogy megállítsák a piszkos pénzek mozgását a világban.

Az évek során, JPMorgan Chase-t és jogi elődjeit is többször megvádolták, hogy csatornaként szolgálnak drogcsempészek, gengszterek és diktátorok pénzmozgásaihoz, és mágnesként szolgálnak a gazdag dél-amerikai és más régiókból származó adócsalóknak. A bank szerepet játszott nagymértékű, adóparadicsomokhoz köthető csalásokban az Enron és a Madoff botrányjal kapcsolatban is, állítja a vád. A JP Morgan jelentésének vizsgálata a gyanús készpénztranszferek és offshore átutalások rendszabályozásának szempontjából egy tipikus esettanulmányt tár a szemünk elé arról, hogy a nagy bankok hogyan kezelik a piszkos pénzeket és a határokon átnyúló korrupciót – és rávilágít a bankrendszer évtizedes kapcsolatára az offshore világgal.

Amikor az emberek titkos számlákra és pénzmosásra gondolnak, akkor általában a Kajmán-szigetek vagy egy másik egzotikus szigetcsoporthoz képe jelenik meg előttük. Azonban a határokon átívelő korrupciót lehetővé tevő emberek nem csak távoli adóparadicsomként szolgáló szigetországokban üldögélnek, állítják a téma szakértői.

Bűnözők és bennfentesek számíthatnak az Amerikában, Egyesült Királyságban és más gazdag országokban

található bankokra vagyoniuk elrejtésére a nyomozók és adóellenőrök elől és pénzük ki-be utalására az adóparadicsomokból. A bankok közreműködése nélkül ezek a kétes háttérű ügyletek nem lennének lehetségesek.

2003-ban New York-i ügyészek vallották, hogy egy manhattani, engedélyekkel nem rendelkező pénzügyi tevékenységekkel foglalkozó vállalat 9 milliárd dollárt mozgatott át a JPMorgan több tucat számláján, a világ több országán keresztül, hogy a pénz végül drogkereskedőknél és más kétes személyeknél kössön ki.

2011-ben a bank közel 90 millió dollárt fizetett ki, hogy lecsillapítsa a szabályozó szerveket, akik szerint a bank Kubával, Iránnal és más országgal szembeni gazdasági szankciókat hágott át. Januárban pedig a JPMorgan fő szövetségi szabályozó szervezete, az Office of the Comptroller of the Currency (hasonló a PSZÁF-hoz) hivatalnokai "kritikus hiányosságok" miatt marasztalták el a bankot pénzmosás felderítés és felügyelet kapcsán, kiemelve a tranzakciók nem megfelelő monitorozását a bank külföldi ügyfelekkel foglalkozó részlegein.

A 2003-as ügy kapcsán a bank elismerte, hogy "túl lassú, és nem elég erőteljes" intézkedéseket hozott eddig a gyanús pénzmozgás ellenőrzésére, de azt is kijelentette, hogy a banknál már dolgoznak a pénzmosás elleni szabályok szigorításán. A 2011-es ügyben a bank kiállt amellett, hogy a szankciók megsértése csak egy egyedi és ritka eset volt. Az állami szabályozó szerv kijelentéseivel kapcsolatban a bank megosztotta a New York Times újságíróival, hogy keményen dolgoznak a meghatározott problémák teljes körű orvoslásán.

Mark Komblau, JPMorgan szóvivő elutasította, hogy részletes kérdésekre válaszoljon az üggyel kapcsolatban. Egy rövid írásos nyilatkozatban azt közölte az ICIJ-el, hogy pénzmosás elleni szabályoknak való megfelelés kiemelten fontos számukra. "Már előrehaladást értünk el az állami felügyelet által felvetett problémákkal kapcsolatban, amelyek között a felügyelet szerint sem szerepel a cég, vagy bármely dolgozónk által elkövetett szándékos szabálytalanság".

Azonban a JPMorgan nincs egyedül a sorban, akit kritizálni lehetne a gyanús pénzek áramlásának megakadályozásában végzett elégtelen munkájáért. Múlt évben az Egyesült Államok hatóságai a brit központú Standard Chartered Bank, HSBC és Citigroup bankokat marasztalták el a pénzmosás elleni szabályoknak való meg nem felelés miatt. A HSBC bank decemberben egyezett bele 1,9 milliárd dollár büntetés kifizetésébe, hogy lezárja a hatósági vizsgálatot, mely szerint a bank ellenséges országok, terroristák és mexikói drogbárók pénzeit mosta tisztára.

Carl Levin michigani szenátor szerint a HSBC "áthatóan beszennyezett" üzleti kultúrája engedte, hogy gyanús eredetű dollármilliárdok folyjanak keresztül a bankon. A szenátusi vizsgálatot végzők szerint a HSBC figyelmen kívül hagyta a mexikói és az amerikai hatóságok figyelmeztetését, miszerint a bankba akkora mennyiségű pénz áramlott, ami csak mexikói drogkereskedelemből származhat.

HSBC a múlt évben tett közzé egy nyilatkozatot, amelyben kijelenti, hogy "mélységesen sajnálja ... a múltban elkövetett hibákat". Az, hogy a nagy bankok milyen jól tartják megfigyelés alatt ügyfeleiket és azok pénzáramlásait rendkívül fontos, mivel egy digitálisan összekapcsolt világban, a piszkos pénzeket már nem bőröndökbe tuszkolt készpénz formájában utazzatják. A pénzek mozgásához csupán egy egérvisszatekintésre van szükség. Ez teszi a nagy bankokat a pénzügyi rendszer döntő fontosságú felügyelőivé, mivel hatalmukban áll, hogy engedélyezzék vagy megtiltsák a kétes forrásból származó pénzek áramlását. Az offshore rendszert nem lehet megreformálni együttműködés és a legnagyobb bankok elköteleződése nélkül, mondják a szakértők.

Dennis Lormel, az FBI pénzügyi bűncselekményeket vizsgáló csoportjának korábbi vezetője szerint a bankoknál dolgozó felügyelők arra törekszenek, hogy a helyes dolgot tegyék, de vesztesre vannak ítélve a bankárok elleni csatájukban, akiket sokkal jobban érdekel az ígéretes ügyletek megkötése, mint az, hogy kiderítsék, a bankba áramló pénz törvényes forrásból származik-e.

"Az üzleti érdekek általában győzedelmeskednek" – mondja Lormel. "Az üzletemberek kockázatokat vállalnak, és gyakran másoknak csak a romok eltakarítása marad".

Offshore játékosok

JPMorgan és más nagy bankok nagyobb kockázatot vállaltak a nagyobb profit reményében azért, hogy külföldi leányvállalatok és szervezetek egész hálózatát hozták létre az offshore világban olyan helyeken, amelyeket a szakma a pénzügyi titoktartás és alvilági ügyletek fellegváraként jellemez.

Az ICIJ által megszerzett titkos adatok rávilágítanak, hogy a világ legnagyobb bankjai közül – beleértve az UBS, a svájci Clariden, a hollandiai ING és ABN Amro bankokat – hányan állítottak fel ügyesen álcázott leányvállalatokat a Brit Virgin-szigeteken, a Cook-szigeteken és más offshore helyszíneken. A bankok tagadnak bármiféle szabályszegést.

Egy 2008-as, az Egyesült Államok kormányzati szervei által készített jelentés felderítette, hogy a JPMorgan 50 leányvállalattal rendelkezik a Bermuda-szigeteken, a Bahamákon és más adóparadicsomokban, amely a 11. legnagyobb szám az USA 100 legnagyobb vállalata között.

Azóta a JPMorgan más offshore országokban is tovább terjesztette befolyását. Bejegyzett leányvállalatainak száma a 2007-es hétről 2012 végére húszra növekedett. Ugyanezen idő alatt a leányvállalatok száma Mauritiuson – egy apró ország Afrika keleti partjainál, amelyet csak az "indiai Kaján-szigeteknek" neveznek – nyolcra tizennégyre nőtt.

Mialatt a bank segíti a pénz világméretű mozgását leányvállalatain keresztül, a JPMorgan privát bankolási hálózata nagy összegeket vonz az USA-ba Latin Amerikából és a világ más régióiból. Ezen pénz legnagyobb részét a helyi adóhatóságok nem jelentik – állítja egy tavalyi tanulmány, amelyet James S. Henry, a McKinsey & Company korábbi vezető közgazdásza és a Tax Justice Network elnökségi tagja, amely szervezet az offshore rendszer szorosabb regulációját támogatja.

A tanulmány úgy becsli, hogy a privát bankolási műveletek a JPMorgan eszközeit 2005 és 2010 között 187 milliárd dollárról 284 milliárd dollárra növelték – ezzel a JPMorgan is egy óriásbankokból álló elitcsoport tagjává vált, amely küldetése a tanulmány szerint, hogy "magához csalja a gazdag és a szegények gazdasági elitjét, vagyonukat elrejtve az adómentes offshore paradicsomokban".

Gazdag történelem

JPMorgan Amerika két legnagyobb múltú bankjának fúziójának eredménye: Ron Chernow történész szerint a JPMorgan bankdinasztia "minden idők legijesztőbb pénzügyi társulása". A Chase Manhattan 1799-ig vezetői vissza gyökereit és Aaron Burr-t, az Egyesült Államok harmadik elnökhelyettesét tekinti alapítójának.

Az óriás-fúzió előtt, amely a század fordulóján egyesítette a Chase és Morgan birodalmakat, mindketten fontos szerepet játszottak az adóparadicsomok (és az ellentmondások, amelyek ebből a rendszerből nőttek ki) létrejöttében.

Chase és Morgan már korán, az 1960-as évektől kezdve beszálltak a Bahamák pénzügyi centrummá változtatásába. A Chase-nél nyitottak számlát olyan emberek is, mint a Fülöp-szigeteki elnök, Ferdinand Marcos vagy az iráni shah, emberek, akik hatalomban töltött éveik alatt kifosztották országaik kincstárát.

Chase tisztségviselők és az iráni shah például olyan szoros kapcsolatot ápoltak a '60-as és '70-es években, állítja Henry, hogy a bank elnöke, David Rockefeller gyakorlatilag a "shah privát bankárának számított".

A Chase bankhálózat a Watergate botrányban is szerepet játszott, csatornaként szolgálva egy illegális, 55 000 dolláros hozzájáruláshoz, amelyet az American Airlines mosott tisztára egy külföldi forráson keresztül, így támogatva Nixon elnök újraválasztási kampányát. A szövetségi hatóságok megbírságolták a légitársaságot, de a Chase ellen nem léptek fel semmilyen formában.

1973-ban, informerré vált egykori gengszler azt vallotta a kongresszusi bizottság előtt, hogy a Chase és más bankok emberei segítettek neki hamis fedőtörténeteket kiagyalni lopott és hamisított értékpapírok tisztára mosásához, amelyeket először svájci és belgiumi szervezetek által mostak tisztára, majd hozták vissza az USA-ba. A tanú azt is elmondta, hogy a bank tisztségviselői a "leggyatrább bizonyítékot" is elfogadták személyazonossága igazolására, amely nélkül nem jöhettek volna létre a tranzakciók.

Egy másik ügyben, a hírhedt "Pizza Connection" heroinbanda a Chase bank szolgáltatásait használta, hogy pénzt kijuttassa az országból egy, a The Money Launderers című könyv által feltárt bankszámla szerint, amelyet az Egyesült Államok kincstárának egykori munkatársa, Robert E. Powis írt. 1980 júliusában a kör egyik ügynöke négy táskányi készpénzzel lépett be a Chase Manhattan központjába. A táskákban összesen 550 000 dollár volt,

ötös, tízes és huszas bankjegyekben. A bank elfogadta a pénzt, megszámlolta, majd továbbította egy svájci bankszámlára, állítja Powis.

1985 júniusában a Pénzügyminisztérium (Treasury Department) megbírságot a Chase-t és más nagy New York-i bankokat a kormányzat pénzügyi ügyeskedés elleni legalapvetőbb szabályainak figyelmen kívül hagyásáért – a szövetségi banktitok törvény (Bank Secrecy Act) rendelkezéseit figyelmen kívül, miszerint a bankoknak kötelességük minden 10 000 dollár feletti készpénzes tranzakciót jelenteniük a hatóságnak. A Chase akkoriban rekordösszegnek számító, 360 000 dollár büntetést fizetett összesen 1442 darab, összesen 853 millió dollárban végzett, nem jelentett tranzakció miatt.

"Néhány irodai alkalmazott itt-ott nem nyújtott be egy jelentést" – mondta a Chase szóvivője a Washington Postnak. "Nem volt semmi szándékos szabályszegés az ügyel kapcsolatban".

Bukott angyal

A drogcsempészetből és más alvilági ügyletekből származó pénz kezelésén kívül a legnagyobb amerikai bankok a Harmadik világból is vonzották az olyan gazdag emberek betéteit, akik el akarták rejtetni azokat az adóhatóságok elől.

A korrupcióellenes intézkedések támogatói szerint az Egyesült Államok bankjai évtizedek óta támogatják ezt a folyamatot azzal, hogy személyi bankárok hadait menesztik a fejlődő országokba, hogy magukhoz csalogassák az onnan menekülő tőkét.

Az 1980-as években Antonio Gebauer volt a JPMorgan & Co. legfontosabb középamerikai embere, "a legnagyobbra becsült bankár egész Latin Amerikában" magasztalja egy JPMorgan szóvivő. Gebauer egészen Dél Amerikáig kiterjedő tevékenysége során több millió dolláros kölcsönök összeállítására szakosodott. Ezen kívül rejtett New York-i bankszámlákat is felügyelt néhány vagyonos brazil ügyfél számára, akik között megtalálható a Brazil Köztársaság alapítójának unokája is.

A brazil hatóságok később megpróbálták felderíteni, hogy a számlán tárolt pénz valóban bejelentetlen jövedelem-e. Gebauer ügyvédje azt nyilatkozta, hogy a bankszámlát "különleges és komplikált viszonyok" szerint állították fel, amely gyakran jellemzi a bankárok és ügyfelek között.

A titkos letétek titkosak maradhattak volna, ha Gebauert nem kapják rajta, hogy több mint 4 millió dollárt sikkasztott el ügyfelei számláiról. 1987-ben az Egyesült Államok bírósága 3 és fél év börtönbüntetésre ítélte, "a bankvilág bukott angyalaként" emlegetve.

Az amerikai média röviden érintette a témát, és a brazil kormány kérvényezte, hogy az amerikai kormány kérésse be az ügyet érintő Morgan számlaadatokat.

Miután a bank megnyerte az ügyben indított eljárást, a bírósági határozat meggátolta, hogy brazil kormány további információhoz jusson. Miután Gebauer beismerő vallomásaiban bűnösnek valotta magát, a Morgan bankhálózat megmenekült egy elhúzódó tárgyalástól, amely felfedhette volna "a Latin Amerikai-i ügyletek árnyékos oldalát" – írja Henry 2003-ban kiadott, Véres Bankárok (Blood Bankers) című könyvében.

9/11 utáni világ

A pénzmosási ügyek nem csitultak azután sem, hogy a 2000. év végén a J.P. Morgan & Co. és a Chase Manhattan Cort összeolvadt, létrehozva JPMorgan Chase & Co. bankot.

2011-ben egy szenátusi vizsgálóbizottság felderítette, hogy a Chase Manhattan bank az egyike volt azon nagyvállalatoknak, akik szabad pénzmozgást engedélyeztek számos bűncselekménnyel összefüggésbe hozható offshore banknak. A nyomozók arra derítették fényt, hogy az Antiguában bejegyzett American International Bank 116 millió dollárt mozgatott keresztül a Chase-nél található számláin, miközben pénzügyi csalásokat is elkövetett az Egyesült Államokban, és kéz a kézben dolgozott elítélt bűnözőkkel.

A 2001. szeptember 11-ei terrortámadások után az illegális pénzáramlások felderítése nagyobb figyelmet kapott az USA-ban. Lormel, korábbi FBI nyomozó szerint a JPMorgan képviselői azok között a szakmabeli szakértők

között voltak, akik szeptember 11. után nagyobb erőbedobással dolgoztak, és segítettek a terroristák lenyomozásában. "Akármit kértünk, a törvény keretein belül, a bankárok rendkívül segítőkészek voltak" – idézi fel. A JPMorgan 9/11-ei támadások utáni története ugyanakkor nem makulátlan.

2003 januárjában, Brooklynban a szövetségi hatóságok lecsaptak egy Carnival French Ice Cream nevű helyi kisboltra, ahol némi ételt-italt, rövidárut és fagylatot árusítottak. A házkutatás alatt a nyomozók olyan iratokat találtak, amelyek arra engednek következtetni, hogy a bolt tulajdonosa 6 év alatt több millió dollárt mosott tisztára JPMorgan-beli számlákon keresztül a Kínába, Jemenbe és más országokba tett utazásai alkalmával. A hatóságok úgy hiszik, hogy a pénz egy része egy jemeni vallási vezetőhöz került, aki később bűnösnek vallotta magát terroristák támogatásának vádjában.

2003 februárjában, egy hónappal a kisbolti razzia után, az akkori manhattani kerületi ügyész, Robert Morgenthau, megbízásából dolgozó nyomozók egy nem bejelentett pénzügyi transzferekkel foglalkozó vállalatnál razziáztak, a Beacon Hill Services Corp-nál, amely több tucat számlát tartott fenn a JPMorgan-nál.

Morgenthau elmondása szerint Beacon Hill 9 milliárd dollárt tudott keresztülmosni ezeken a számlákon, mert a JPMorgan-nál működő szakértői csoport "kudarcot vallott ennél az ügynél", figyelmen kívül hagyva "számtalan figyelemfelkeltő kihágást, amelyek a pénzmosás erős gyanúját vethették volna fel bennük. A pénz egy jelentős része, mondta Morgenthau, drogdílerektől és adócsalóktól származott, és végül a Közel Keleten, valószínűsíthetően terroristáknál végezte.

Az ügyben nem történt vádemelés a JPMorgan ellen.

Az ilyen ügyek kezdetén, az iparági szakértők általában felhozzák a bankok mentségére, hogy nem várható el, hogy a bankok minden egyes megkérdőjelezhető háttérű tranzakciót ellenőrizzenek a napi több billió dolláros pénzforgalom mellett.

A JPMorgan egyik tanácsadója így nyilatkozott a Wall Street Journal-nak: "Képzeld el, hogy egy vonatot üzemeltetnek, és azt szeretnék, hogy ellenőrizzék minden utas jogosultságát, hogy a vonaton utazhasson".

"Egyedülálló helyzetben"

A viták tovább folytatódtak arról az elmúlt évtizedben, hogy a JPMorgan milyen jól monitorozza ügyfeleit, kételyek újra fel-felbukkantak több nyomozás során, többek között az Enron és a Madoff botrányok kapcsán.

Befektetők, biztosítók és a szövetségi hatóságok is azzal vádolták a JPMorgant és az Enron Corp-ot, hogy "különleges célú társaságokat" hoztak létre, amelyeket adóparadicsomokban, például az Egyesült Királysághoz tartozó Csatorna-szigeteken jegyeztek be. Az ilyen társaságokkal segítették az Enront, hogy álcázott hiteleket vehessen fel, amelyek lehetővé tették az Enron számára, hogy eltitkolja eladósodása mértékét és nem valódi profitokat könyveljen el. A bank, amely tagad mindenfajta bűnt, több mint 3 milliárd dollárt volt kénytelen kifizetni, hogy teljesítse az Enron csődje miatt keletkező kötelességeit.

2008-ban, a Madoff botrány kirobbanása után, a bíróság által kijelölt megbízott, Irving Picard, felidézte az Enron botrányt, hogy felhívja a figyelmet arra a szerepre, amelyet a JPMorgan játszott a világtörténelem eddig legnagyobb piramisjátékában. A JPMorgan tisztviselői szemet hunytak Madoff ténykedései felett is – állítja Picard – az ígéretei ellenére, amelyeket az Enron botrányval kapcsolatos csalások lelepleződése tett.

Picard bizonygatta, hogy a JPMorgan a Madoff által folytatott piramisjáték kellős közepében volt. Mint két évtizeden át Madoff legfőbb bankja, a JPMorgan "biztosította a háttérrel Madoff csalásához" és " egyedülálló helyzetben volt ahhoz, hogy észlelje a csalást – állította a szakértő a tárgyaláson a szövetségi bíróság előtt.

A banknál 5,5 milliárd dollárt helyeztek letétbe, amely Madoff ügyleteihez köthető; a Picard által idézett bírósági iratok szerint a bank hozzávetőlegesen félmilliárd dollárt keresett a Madoff ügyhöz köthető díjakon és egyéb járulékos költségeken.

A bankon belül mindenféle gyanút és aggodalmat elnyomtak "amint az illetékekért és profitért üzött hajsza a józanész, az etikai és jogi kötelezettségek helyettesítőjévé vált" – mondta Picard a bíróságon.

A vád szerint a bank figyelmen kívül hagyott egy kulcsfontosságú pénzügyi indikátort, amely pénzmosásra és egyéb csalásra utalhat: gyakori pénzmozgás az anyaország és adóparadicsomok bankjai közt. Madoff JPMorgannál lévő fő számlájának pénzforgalma a közepes és magas kockázatúnak tartott offshore országokban található bankokkal 2004 és 2008 között 83%-al növekedett.

2007 júniusában egy JPMorgannál dolgozó kockázatkezelő elkezdett utánajárni, hogy Madoff piramisjátékot folytat-e. Picard állítja, hogy a JPMorgannál nem tettek semmit Madoff üzleti modelljének feltérképezésére azon kívül, hogy egy kezdő kollégát megbíztak egy Google keresés elvégzésével. 2008-as letartóztatása után Madoff fő számlája továbbra is korlátozások nélkül működhetett a banknál.

A bank Picard állításait "feltűnést keltőnek" és "felháborítóan nevetségesnek" nevezte.

"A vád megalapozatlan és jó hírnevet károsító vádjai azt az abszurd következtetést próbálják sugallni, hogy a JPMorgan bank szánt szándékkal állt össze Bernard Madoffal a bukásra ítélt piramisjátékában csak azért, hogy teljesen átlagos banki díjakat vethessen ki" – védekezett a bank a bírósági jegyzőkönyv szerint.

A bíró Picard számos vádpontját érvénytelennek nyilvánította, és kimondta, hogy minden esetben az egyes károsultak feladata, hogy bepereljék a bankot, nem pedig egy megbízott szakértőé. A döntés ellen Picard fellebbezést adott be, és a JPMorgan ellen más vádpontok alapján is folyik még az eljárás.

Múlt hónapban a New York Times írta meg, hogy az Egyesült Államok ügyészei új frontot nyitottak az ügyben azáltal, hogy vizsgálják, a JPMorgan törvényt segette-e azzal, hogy nem értesítette a hatóságokat Madoffal gyanús ügyletei folytán.

Egy banki szóvivő elmondta a Timesnak, hogy a JPMorgan dolgozói "jóhiszemű" erőfeszítéseket tettek, hogy "megfeleljenek a pénzmosás elleni törvényeknek és más szabályozási kötelezettségeknek".

EL MORGANGATE

Amint lezárult a Madoff ügy, és a pénzügyi válság terjedni kezdett a Wall Streeten, JPMorgan egy másik botrányral is szembe kellett hogy nézzen a kontinens másik végén.

Egy argentin hírlap, a Crítica de la Argentina, egy listát tett közzé, amely a JPMorgannál számlával rendelkező 200 ügyfél nevét és számlaegyenlegét sorolta fel – Argentína legnagyobb médiabirodalmával kapcsolatba hozható üzletembereket is.

A szalagcím: EL MORGANGATE

A Latin Amerikából az Egyesült Államokba áramló illegálisan szerzett tőke kérdése ismét napirendre került. És a JPMorgan ismét a botrány kellős közepében találta magát, egy botrány közepén, amely kísérteties hasonlóságokat mutatott a két évtizeddel korábbi Tony Gebauer botrányral.

Hernan Arbizu, a JPMorgan New York-i illetőségű elnökhelyettese volt megbízva 200 millió dollár kezelésével, amelyet argentin ügyfelek helyeztek el a banknál. Ahogy Gebauert, Arbizut is meggyanúsították, hogy ügyfelei számlájáról pénzeket lopkodott, és ahogy a Gebauer ügyben, ügyleteinek kiterjedése és olajozottsága miatt a kritikusok Arbizu munkaadója és a gazdag, "adó-félénk" Latin Amerika-iak kapcsolatát kezdték feszegetni.

Arbizu bevalotta, hogy ő és más privát bankárok segítettek ügyfeleiknek a pénzmosásban és az adócsalásokban. "Attól a perctől kezdve csalóvá váltam, hogy privát bankolási szektorban kezdtem dolgozni, mert ha belegondolok, munkám során csalást követtem el Argentína, mint ország ellen" – nyilatkozta 2009-ben a Bloomberg Newsnak.

A JPMorgan perbe fogta Arbizut a szövetségi bíróságon New Yorkban, azzal vádolva őt, hogy pénzt lopott az ügyfelei számlájáról, és titoktartási megállapodásokat segette meg bizalmas iratok eltulajdonlásával.

A bíróság végül a JPMorgannek adott igazat, és elmarasztalta Arbizut és 3.6 millió dollár megfizetésére kötelezte.

Az Arbizu elleni további eljárásokban lehet, hogy soha nem tudnak majd ítéletet hozni, mivel Argentínában tartózkodik, az amerikai hatóságok hatáskörén kívül. Egy olyan állam védi a kiadatástól, amelynek vallomásai

szerint már többször kárt okozott.

Példamutató erőfeszítések

2010-ben, a JPMorgan pénzmosás elleni szakértői felfigyeltek egy sor több millió dolláros pénzáttalásra, amely egy texasi, San Antonioban lakó üzletembert érintett. Amikor a bank alkalmazottait szembesítették az üzletemberrel, az azt vallotta a bírósági tárgyalásán, hogy ő csak a sógora ügyeit intézi, aki az Egyesült Államokkal határos mexikói állam, Coahuila korábbi pénzügyminisztere.

A bank értesítette az amerikai drogellenes hatóságot (Drug Enforcement Administration), amely megadta a szikrát a további vizsgálatok elvégzésére, így az egykori pénzügyminiszter most már a mexikói bíróság előtt áll, ahol dollármilliós összegű sikkasztással vádolják.

2010-ben és 2011-ben a bank pénzmosás elleni szakértői bekapcsolódtak az amerikai Belbiztonsági Minisztérium (Department of Homeland Security) emberkereskedelem elleni tevékenységébe.

A Belbiztonsági Minisztérium és a JPMorgan szakemberei egy részletes akciótervet dolgoztak ki az emberkereskedelemben, prostitúcióban és a kényszermunka más módjaiban vélhetően érdekelt vállalkozások bankolási szokásainak felderítésére – állítja John Byrne, az Association of Certified Anti-Money Laundering Specialists nevű szervezet ügyvezető alelnöke. Az egyik árulkodó jel, amire figyelmet fordítottak, hogy néhány vállalkozás kerek összegű – mondjuk 200 dolláros – utalásokat indított éjfél után.

Byrne csoportja a Belbiztonsági Minisztérium és a JPMorgan munkáját azzal ismerte el, hogy nekik adományozták egyik kiemelkedő díjukat, a Private-Public Service Award-ot. Ez az együttműködés, mondja Byrne, egy jó példája volt annak a jóhiszemű együttműködésnek, amire a nagy bankok képesek, hogy visszaszorítsák a korrupciót és a pénzmosást.

Byrnes elismeri, hogy a nagy bankok követtek el hibákat, de úgy hiszi, hogy ezek a hibák nem festenek le olyan iparágat, amely a profitot minden esetben a törvényesség elé helyezi.

A bankszektor – mondja – "nagyon keményen dolgozik, hogy lefűljön és távol tartsa a piszkos pénzeket a bankoktól. Az elköteleződés a legmagasabb szinten is megvan – a felső vezetésben is".

"Ritka incidensek"

Ugyanazon idő alatt, amikor a JPMorgan és a Belbiztonsági Minisztérium együtt dolgozott az emberkereskedelem megállítására, a bankot egy másik kormányhivatal helyezte tűz alá.

A szövetségi pénzügyminisztérium (Department of Treasury) bizonyítékok után kutatott, ami szerint a JPMorgan törvényeket sértett meg azzal, hogy Kubával, Szudánnal, Libériával és Iránnal üzletelt.

Miután a minisztérium információt kért be a banktól egy gyanús átutalásról, a bank azt állította, többször is, hogy nem rendelkezik a kért dokumentumokkal. A JPMorgan csak azután köhögte fel a kért adatokat, miután a hivatal egy más pénzügyi vállalatoktól származó listát közölt a JPMorgantól is kért adatokkal.

A minisztérium munkatársai azt találták, hogy a bank többszörösen megsértette az Egyesült Államok által létrehozott gazdasági embargókat 2005 márciusa és 2011 márciusa között. A szabályszegések között volt 1711 kubai ügyfél megbízásából történt átutalás, amely összesen 178,5 millió dollárra rúgott, és 32 000 uncia arany átutalása egy iráni bank számára.

A banki felügyelőket és managereket meggyanúsították, hogy tudtak a törvényszegésekről, de nem tettek semmit, hogy azokat megállítsák.

Miután 2011 augusztusában 88.3 millió dolláros büntetést szabtak ki a JPMorganra, a bank szóvivője úgy nyilatkozott, hogy az ügy csak "ritka incidenseket" érintett, amelyek függetlenek és elszigeteltek egymástól. A banknak naponta több százmillió dollár mozgását és az azokhoz tartozó ügyféladatokat kell szűrnie, és a hibaarány csupán egy százalék törtrészére tehető.

Bűnügyi történelem

A bank korábbi példamutató erőfeszítései ellenére sem tud tiszta lappal kezdeni, amikor a gyanús tranzakciók és ügyfelek kezeléséről van szó. Más vizsgálatok és perek még most is folyamatban vannak.

A minnesotai szövetségi bíróságon a JPMorgannak azzal a váddal kell szembenéznie, miszerint hozzájárult, hogy a vállalati pénzügyekkel foglalkozó Thomas Petters olyan piramisjátékot folytasson, amely a befektetőket a Kajmán-szigetektől csábította magához.

Petters több mint 83 millió dollár piramisjátékból származó tőkét mozgatott keresztül a JPMorgannál található számláin, állította a tárgyaláson Douglas Kelley egy bíróság által kinevezett szakértő. A JPMorgan elfogadta Petters letéteit, nagy összegeket adott neki kölcsön, és segítette a Polaroid Corp 426 millió dollárba kerülő megvételében mindannak ellenére, hogy a bank tudta, vagy legalábbis tudnia kellett volna, hogy Petter gyanús üzleti tervekkel – és ezt magyarázandó, gyanús háttértörténetekkel rendelkezett.

Petterst már többször elítélték okirat hamisításért, lopásért, csalásért, és piramisjátékának vezető forrásgyűjtője is töltött időt már börtönben kokainkereskedelmért és pénzmosásért.

A bírósági jegyzőkönyvek szerint a JPMorgan azt állítja, hogy Kelley vádjai "tele vannak rosszindulatú célozgatással" és "nagyraoszt irreleváns állításokkal". A bank állítja, hogy törvényes, szokásos piaci feltételeknek megfelelő volt a kapcsolata Petterssel, és azt, hogy Kelley figyelmen kívül hagyja a tényeket és a törvényeket és "mantraszerűen ismételi a piramisjáték kifejezést".

Kelley, a korábbi szövetségi ügyész, azt nyilatkozta egy interjúban, hogy a tárgyalásokon készült jegyzőkönyvek tanúskodnak arról, hogy ő konkrét tényeket említett a bíróságon, amelyek megmutatják, hogy a JPMorgan és más nagy bankok, amelyek Petterssel üzleteltek "a homokba dugták a fejüket és nem tettek fel olyan kérdéseket, amelyeket fel kellett volna tenniük, csak azért, hogy játszi könnyedséggel kereshessenek pénzt".

"Ha egy bankár látja ezeket az árulkodó jeleket felbukkanni újra és újra" – mondta Kelley – "akkor kötelessége kérdéseket feltennie – és az is kötelessége, hogy ne fogadjon el válaszként nyilvánvalóan hamis tényeket".

Újságkivágások

A GFI (Globális Feddhetetlenség) a hírekben

[Az automatikus információcsere az adóelkerülés érdekében](#)

A Szenátus lép fel a nemzetközi adóinformáció automatikus cseréje érdekében.

Az automatikus információcsere az adóelkerülés érdekében

WASHINGTON, DC - a Washington székhelyű Global Financial Integrity (GFI) kutatási és érdekképviseleti szervezet a mai napon sürgette Rand Paul szenátort, hogy az amerikai szenátus hozzon döntést az Egyesült Államoknak Svájcjal, Luxemburggal, Magyarországgal és más országokkal megtárgyalt szerződésekre vonatkozólag, hogy hajtsák végre a Fatca-törvényt (Külföldi Bankszámla Adómegfelelési Törvény / Foreign Account Tax Compliance Act).

A FATCA-törvényt 2010-ben fogadták el az Egyesült Államokban, melynek célja hogy ösztönözzék a "foglalkoztatás helyreállítását", amelynek értelmében a külföldi pénzügyi intézményeknek információt kell szolgáltatni az amerikai ügyfelek számláiról az amerikai hatóságoknak (IRS). A külföldi banknál a jövedelemadókat automatikusan visszatartják az átutalást megelőzően, amennyiben az amerikai forrásból származik. Az amerikai kincstár racionalizálva a folyamatot több mint ötven országgal folytat tárgyalásokat kormányközi megállapodások végett.

Meg kell tisztítani a globális pénzügyi árnyékrendszert

Nélkülözhetetlenek a FATCA megállapodások.

A GFI felhívja Rand Paul amerikai szenátort a FATCA-törvény végrehajtására

Global Financial Integrity Press Release, 2013. május 2.

"A globális pénzügyi árnyékrendszer megtisztításához elengedhetetlenek a FATCA megállapodások, amelyek értelmében fokozzák az adófizetőkéről a kétoldalú információcserét „ - mondta Heather Lowe, kormányzati ügyek igazgatója és jogi tanácsadó a GFI-nél. "Az Egyesült Államok nem szolgálhat biztonságos menedékkül a külföldi adóelkerülők piszkos pénzeinek, éppúgy, mint ahogy a külföldi pénzintézetek sem lehetnek menedékei az amerikai adóelkerülőknek."

"A korrupció és az adóelkerülés a görög gazdaságtól 261 milliárd dollárt vont el az illegális pénzmozgások során 2003 és 2009 között, míg Portugáliából 138 milliárdot 2005 és 2009 között, veszélyeztetve Amerika legnagyobb kereskedelmi partnerének, Európának a gazdasági jólétét. Az adóparadicsom titoktartása az amerikai adófizetőknek 150 milliárd dollárjába kerül évente, az állami költségvetési megszorításokon keresztül. A FATCA végrehajtása és az automatikus adózási információ csere nagymértékben korlátozná az adócsalást az Egyesült Államokban és Európában, "magyarázta Ms. Lowe.

Az automatikus információcsere nemzetközi lendülete nagyban függ a FATCA-tól

A legutóbbi nemzetközi események folytán előtérbe került az FATCA végrehajtása. A G20 csoport nemrég megerősítette elkötelezettségét amellet, hogy az automatikus információcsere "új globális szabvány" legyen, és ígéretet tett többoldalú rendszer alkalmazására. Az öt legnagyobb európai gazdaság a közelmúltban bejelentette, hogy megalakult az automatikus információcsere többoldalú "pilot projektje" az FATCA és az Egyesült Államokkal történő megállapodások alapján. Számos nagyobb európai nemzet csatlakozott a pilot projektbe, és számos brit terület, mint például az olyan adóparadicsomok, mint Bermuda, Brit Virgin-szigetek, és a Kajmán-szigetek, akik a mai napon bejelentették, hogy ők is csatlakoznak a programba.

"Az automatikus információcsere nemzetközi mozgalmának a hajtóereje a FATCA," mondta Lowe. "A megállapodások mellőzésével az USA-ban feleslegessé válna az eddigi fejleményeink ebben a kérdésben. A globális fejlődést nem hiúsíthatja meg egy amerikai szenátor szeszélye. "

Üzleti csoportok

Az Országos Külkereskedelmi Tanács és a Nemzetközi Befektetési Szervezet, akik számos nagy amerikai vállalatot képviselnek többek között a "Big Four" könyvelési cégeket (ExxonMobil, a General Electric és a Microsoft), szintén felszólították Rand Paul-t, hogy oldja meg a szerződésekkel kapcsolatos bizonytalanságot.

"A megállapodások jóváhagyását széleskörűen támogatják. Rand Paul szenátornak az amerikai vállalatok és az amerikai adófizetők élére kell állnia, és lehetővé tennie a szerződésekről való szavazást, "mondta Lowe.

Az emberi jogok és az illegális pénzmozgások

Az emberi jogok fogalma és az illegális pénzmozgások közötti összefüggések.

Emberi jogokra hivatkozva korlátoznák az illegális pénzmozgásokat

Trust Law (Op-Ed), 2013. április 30.

Írta: Raymond W. Baker

Raymond W. Baker, a Global Financial Integrity (GFI) Washingtoni kutatási és érdekképviselői szervezet igazgatója és a "Kapitalizmus Achilles-sarka: a piszkos pénz, hogyan kell megújítani a szabadpiaci rendszert (Capitalism's Achilles Heel: Dirty Money and How to Renew the Free-Market System) című könyv szerzője

WASHINGTON – a tiltott pénzmozgások kulcskérdés, mely befolyásolja a gazdasági igazságosságot és az emberi jogokat. Elfojtják a belső erőforrások mozgósítását, aláássák a kormány elszámoltathatóságát, stabilitását, és gazdasági egyenlőtlenségeket idéznek elő. Az emberi jogi mozgalmak évtizedeken keresztül kampányoltak a polgári és politikai jogok érvényesüléséért. A szakértők és a politikai döntéshozók most a

gazdasági igazságosság kérdésével foglalkoznak. Ezen a szemüvegen keresztül kell tekintenünk az illegális pénzmozgásokra a fejlesztés során. Míg 1,2 milliárd ember küzd a túlélésért napi 1,25 dollárból, becslésünk szerint 859 milliárd dollár áramlott ki illegálisan 2010-ben a fejlődő országokból.

A hazai források mobilizálását tekintik a jövőbeli fejlesztések legfontosabb elemének. A nemzetek nem tudják mozgósítani és megragadni a láthatatlant. Számos vállalkozás és magánszemély hozott létre komplex pénzügyi struktúrákat, mint például a postafiók cégeket, hamis alapítványokat, és névtelen trösztöket abból a célból, hogy vagyonukat mozgathassák, elrejtessék és identitásukat álcázzák. Sok vállalkozás használja ezeket a struktúrákat, hogy elkerüljék az adókat helytelen árképzésekkel és transzferárral való visszaéléssel. Ezek lehetővé teszik számukra, hogy csökkentsék az adót a nyereségük jelentős részének más országokba (mint ahol képződött) történő mozgásával, ami hátrányt jelent a tisztességes vállalkozások számára. A Global Financial Integrity kutatásai azt mutatják, hogy az illegális pénzmozgások több mint fele a megtévesztő árképzésből adódik. Mivel a kormány nem tudja pontosan megadóztatni az ilyen jövedelmet, kevesebb pénz áll rendelkezésre az infrastrukturális fejlesztésekre, az egészségügyi ellátásokra és az oktatásra.

Az illegális pénzmozgások a csúszópénzek, vesztegetések és a korrupció egyéb formáival meggátolják a kormány elszámoltathatóságát és a stabilitást. Amikor az elit átláthatatlan szerződésekkel elrejteti a pénzt, az illegális tőke átkerül külföldre, minden infrastrukturális beruházás, segélyprogram, és a napi alapvető szolgáltatások egyre költségesebbé válnak, kevésbé hatékonyak. A civil társadalom küzd, mivel a köztisztviselőket megvezethetik. Ez bizalmatlansághoz, eredménytelenséghez, és még több korrupcióhoz vezet.

Végül, az árnyék pénzügyi rendszer komplex mechanizmusai támogatják a tiltott pénzügyi kiáramlást, mely kedvez a leggazdagabb magánszemélyeknek, a legnagyobb vállalkozásoknak, ami nagyobb terhet ró a szegényekre és a középosztályra. Amennyiben a kormány nem tud kellő adóbevételekhez és vámhoz jutni a törvénynek megfelelően, akkor még inkább a kisvállalkozásokra és a közepes és alacsonyabb jövedelmű családokra kell támaszkodniuk az adót illetően. Ez az egyensúlytalanság, a hazai erőforrások mozgósításának csökkentésével, az egyik legfontosabb hajtóereje a gazdasági egyenlőtlenségeknek a fejlődő országban. Ez nem képlet a szegénység csökkentésére, amely elősegítené az erős demokráciát, maximalizálná a gazdasági növekedést, javítaná több milliárd ember jólétét a fejlődő országokban. A globális pénzügyi és gazdasági átláthatóságra nagy szükség van, amely valóban egy emberi jogi kérdés.

2009 decemberében került sor egy konferenciára a GFI-vel és Dr. Thomas Pogge-el a Yale Egyetemen, ahol kulcsfontosságú emberi jogi döntéshozók ültek össze pénzügyi átláthatósági szakemberekkel. A konferencia eredménye lett a "New Haven Declaration on Human Rights and Financial Integrity"-nek nevezett nyilatkozat az emberi jogokról és a pénzügyi feddhetetlenségről, amely deklarálja, hogy "az emberi jogok és a nemzetközi pénzügyi feddhetetlenség szorosan összefügg." A nyilatkozat aláírói többek között Oxfam, a Human Rights Watch és az Amnesty International.

A következő lépés az, hogy ezt a szellemi kapcsolatot átültessék a gyakorlatba. Az illegális pénzmozgások korlátozásánál a legfontosabb az átláthatóság. Egy nemzetközi szintű stratégiánál főleg az OECD-tagországok sokat tehetnek. A G8-ak - az idén David Cameron brit miniszterelnök vezetésével - és az északi országok síkra szállnak az átláthatósági mechanizmusokért: a határokon átnyúló adóinformáció automatikus cseréjéért, a tényleges tulajdonosok publikus nyilvántartása, országonkénti jelentés a multinacionális vállalatok értékesítéséről, profitjáról, befizetett adójáról és létszámáról, valamint harmonizált fellépés a pénzmosás ellen, beleértve az adócsalást és lesújtani a megtévesztő árképzésre és a transzferárral való visszaélésre. Végül soron a civil szervezetek, a kormányzati tisztviselők, a média, és a szakértők tudnak nyomást gyakorolni a változások érdekében nemzeti szinten a fejlődő országokban.

Az emberi jogok és a gazdasági igazságosság illegális pénzmozgások fogalmával való bővítése erősíteni fogja, nem pedig gyengíteni a globális fejlődésre irányuló kampányt. A nemzetek nem érik el teljes potenciáljukat, amíg visszaélnak az illegális pénzügyi kiáramlással. Amennyiben egy kormány vagy vállalat azt akarja, hogy elismerjék az emberi jogi küzdelemben, az illegális pénzmozgás korlátozása napirendre kell, hogy kerüljön.

Vesztegetés

Őrizetben a Societé Generale orosz vezérigazgatója

Az eset növelheti a nemzetközi befektetők riadalmát.

Kenőpénz elfogadásával gyanúsítják a Roszbank vezérigazgatóját

Reuters, 2013. május 16.

Írta: Katya Golubkova és Douglas Busvine

Moszkva - A Roszbank, a Societe Generale orosz egységének vezérigazgatója akár hét év börtönbüntetéssel szembesülhet, miután csütörtökön az orosz nyomozók kiadtak egy filmet az asztalán lévő kenőpénzről, mely több bankár szerint csak felültetés.

Az eset növelheti a nemzetközi befektetők riadalmát és káros hatással lehet az üzleti gyakorlatra Oroszországban, ahol a Societe Generale az egyike azon kevés nyugati banknak, mely megmaradt az állami szereplők által uralt piacon.

Az orosz bank vezérigazgatóját Vlagyimir Golubkovo-t és helyettesét, Tamara Polyanitsyna-t szerdán vették őrizetbe, ellenük eljárást indítottak, - jelentették be csütörtökön a nyomozók. A 47 éves Golubkov végigjárta a ranglétrát a Roszbanknál mielőtt 2008-ban kinevezték a vezetőjévé. Megbízták azzal a feladattal, hogy tegye nyereségessé.

"Jó embernek ismerem", nyilatkozta az orosz bankszövetség elnöke Garegin Tosunyan a Reuters-nek. A vádak nem stimmelnek.

"Ha engem kérdez, nem valószínű, hogy bedőlt ilyen vesztegetésnek. Remélem, hogy a nyomozók megvizsgálják annak a lehetőségét, hogy szándékosan felültették."

A Belügyminisztériumnál egyre gyakoribb, hogy a nagy horderejű ügyekben a razziát videóra veszik. Moszkvában a Roszbank központjában automata fegyverekkel lépnek be a tisztek majd filmvágást követően Golubkov az íróasztala mögött van, amelyen már több 5000 rubeles (150 USD) bankjegy volt. A nyomozók összesen 5 millió rubelt találtak (160.000 USD). Golubkov egy sötét öltönyben belenéz a kamerába, de nem szólt semmit a felvételen.

A vizsgálóbizottság szerint „Golubkov Polyanitsyna beosztottján keresztül több mint 1 millió dollárt követelt egy üzletembertől, hogy kiterjessék a futamidőt és csökkentsék a kamatot több millió dolláros kölcsönnél.” Golubkov ügyvédje, Dmitry Kharitonov azt nyilatkozta a Reuters-nek, hogy Golubkov tagadta a bűncselekmény elkövetését. "48 órán át vizsgálja a bizottság, és ha elítélik, hét évet is kaphat," mondta Kharitonov. Nem tudja, ki képviseli Polyanitsyna-t. A Roszbank-nál elutasították, hogy a nevében nyilatkozzanak.

Roszbank gyorsan reagálva megpróbálja csökkenteni a kárt az ügy kapcsán, együttműködik a vizsgálatban, és az első vezérigazgató-helyettes Igor Antonov váltja fel ideiglenesen Golubkov-t. „Az ügyfelek kiszolgálása folyamatos, zavarban vagyunk a történetek miatt,” nyilatkozta Antonov az állami tulajdonú Rossiya 24 hírcsatornának.

Golubkov letartóztatását, a Roszbank "támadásának" tartja, mely emlékeztet a Szovjetunió összeomlását követő kaotikus évekre. "Ez emlékeztet a jó öreg 1990-es évekre – melyhez hasonlólt évekig nem tapasztaltunk," mondta.

A párizsi központú francia Societe General megerősítette elkötelezettségét az orosz piacon, ahova 2006-ban lépett be először, és itt nem könnyű profitra szert tenni. Golubkov volt a felelős a Roszbank fordulat-stratégiájának, amely során a SocGen egyéb orosz banki érdekeket fontolt meg 2011-ben. Oroszország kilencedik legnagyobb bankja a Roszbank a magas költségek és a csökkenő piaci részesedés mellett.

A SocGen nem kommentálta az ügyet. Egy banki forrás szerint "a SocGen szempontjából, ez egy olyan ügy, mely kizárólag a személyt érinti nem a Roszbankot vagy annak kockázatkezelését."

Nyugati és orosz bankárok szerint a kölcsön kifizetésének "megkönnyítése" általánosak az orosz bankoknál, de csak ritkán derül rá fény, hacsak valaki nem fordul a bűnüldöző hatóságokhoz.

A médiában csütörtökön megjelent jelentés szerint, egy autókereskedés vezetője tájékoztatott, hogy - Golubkov kenőpénz több részletben történő kifizetését követően - átstrukturált 80 millió USD kölcsönt. A Kommerszant pénzügyi napilap szerint, mely gyakran számol be bűnüldözési műveletekről, Polyanitsyna-t előző nap letartóztatták, és megállapodott abban, hogy együttműködik a nyomozókkal, átadja a kenőpénz utolsó részletét.

A korábbi Roszbank ügyvezetője, aki nemrég hagyta el a bankot, azt mondta a Reuters-nek, hogy hosszú távon ez segíthet a francia banknak Párizs és a helyi személyzet közötti nézeteltéréseinek megoldásában. "Ez egy botrány - meg kell mondanom, hogy talán megerősítheti a SocGen-t a nagy orosz szervezetben, ha Golubkov lelép", mondta a magát meg nem nevező ügyvezető.
(1USD = 31,3252 orosz rubel)

Pénzmosás

[A terrorizmus támogatásának befagyasztása](#)

Bezárnák a jogi kiskapukat.

Keményebben lépnek fel a pénzmosás ellen

Portfolio.hu, 2013. május 9.

A pénzmosás ellen küzdő nemzetközi szervezet (Financial Action Task Force) globális szabályozási sztenderdeket akar bevezetni, és felülvizsgálja irányelveit, hogy bezárják a jogi kiskapukat - írja a Wall Street Journal. Olyan terrorista listákat hoztak létre, amelynek célja a terrorizmushoz, a terrorizmus támogatásához kapcsolódó vagyonok beazonosítása és adminisztratív (nem büntetőjogi) befagyasztása volt a célja - teszi hozzá ehhez a NAV.

A világ vezető politikai-gazdasági hatalmai részben nemzetközi szervezetek égjsze alatt "terrorista listákat" állítottak fel, amelyeknek - mint pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedéseknek - a terrorizmushoz, a terrorizmus támogatásához kapcsolódó vagyonok beazonosítása és adminisztratív (nem büntetőjogi) befagyasztása volt a célja - olvasható a NAV honlapján.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) a gyakorlatában az 1990-es években jelentek meg a pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések. A korlátozó intézkedések a terrorizmus elleni küzdelem mellett többek között a nemzetközi vagy az alapvető jogokat sértő illetve a jogállamiságot tiszteletben nem tartó anti-demokratikus rezsimek elleni fellépés érdekében is bevezetésre kerültek. Céljuk, hogy célzott szankciókként a korlátozó intézkedések listáján szereplő személyeket, szervezeteket gazdasági szempontból ellehetetlenítse - írja a NAV.

A pénzmosás megakadályozására létrehozott nemzetközi szervezet (Financial Action Task Force) új szabályokkal és sztenderdekkel próbálja megfékezni a "kleptokraták" (a korrump hivatalnokok) tevékenységét. Ennek érdekében azt javasolják, hogy a bankoknak mindig pontosan azonosítania kelljen, hogy egy számla pontosan kihez tartozik. A pénzintézeteknek emellett a hivatali tisztségviselők számláit magas kockázatúként kellene kezelnie, illetve a családtagjaik és a hozzájuk közel állók is ehhez hasonló figyelmet kapnának.

Az új szabályozást azért is vált szükségessé, mert egyre több kritika éri a bankokat azzal kapcsolatban, hogy a líbiai, egyiptomi és tunéziai rezsimekhez köthető számlákon dollármilliárdokat kezelnek. Svájci szabályozók is azt vizsgálják jelenleg tíznél több banknál, hogy elfogadtak e pénzeket a három ország tisztségviselőitől.

"A bankoknak meg kell érteniük, hogy az ilyen államokból származó pénzek illegális úton kerülnek a magas szintű vezetőkhöz. Ezért ezen pénzeszsákokra nagyon fontos kiemelt figyelmet fordítani" - mondta Mark Pieth, az OECD országok vesztegetés ellen csoportjának elnöke.

Fedezeti alapok és a pénzmosás

Megoldási javaslatok a pénzmosás ellen Washingtonban.

Fedezeti alapok és a pénzmosás

Forbes (blog), 2013. április 26.

Írta: Judy Gross

Vannak arra utaló jelek Washingtonból, hogy a fedezeti alapokra „hedge fund” hamarosan új szabályok vonatkoznak, melyet az USA pénzmosás elleni ügynöksége (a FinCEN - Financial Crimes Enforcement Network) javasolt.

Félretéve a szabályalkotási kérdéseket, a fedezeti alapkezelők szeretnék tudni a választ az alábbi kérdésekre:

1. Hogyan illeszkedhet egy „hedge fund” a pénzmosási rendszerbe?

2. Eltekintve az AML szolgáltatásoktól, mit tehet a fedezeti alapkezelő annak megakadályozására, hogy az alapot pénzmosásra használják?

Íme, néhány válasz:

1. Mivel kevésbé publikusak az adatok a fedezeti alapkezelőknél a pénzmosási összegek vonatkozásában, úgy véljük, hogy ezek is könnyen beilleszthetők a pénzmosási rendszerekbe. Különböző lehetőséget kínálnak: titoktartás, offshore számlák és nagy összegek elhelyezésének lehetőségét. Bár gyakran gondolják, hogy a hosszú távú befektetések megszüntetése csökkentheti a pénzmosást, de ez már nem áll fenn a bonyolultabb rendszereknél.

Talán a legfontosabb, hogy a fedezeti alapok hagyományosan delegálták a pénzmosás elleni funkciót a felügyeletnek, akik nagyon jól végzik munkájukat az ellenőrzés és a felügyelet során, a jogszabályok és a belső eljárások alapján. Ugyanakkor a felügyelet hátránya a pénzmosó felderítésénél, a befektetővel való jó személyes kapcsolattartás. A pénzmosó megfigyelése azonosítva egy potenciális befektetővel, - például egy értelmetlen beruházási tervvel, vagy a kockázat teljesen figyelmen kívül hagyásával-, talán a legjobb módja annak, hogy a fedezeti alapok keretében megfigyeljék a pénzmosót.

2. A megelőzésre vonatkozóan elsődleges feladat lenne a marketing munkatársak képzése. A fedezeti alapok pénzmosásának ellenőrzésére a marketing személyzet van olyan helyzetben, hogy azokat értékelni tudja, a potenciális befektető ismétlődő akciói során. Emellett általában számos fedezeti alap úgy érzékeli, hogy nincs pénzmosás. A cég tudatossága hasznos lehet e tekintetben.

Amennyiben a cég úgy véli, hogy megcélozható, a rendszergazda, vagy egy speciális tanácsadó fokozottan szűrheti és elemezheti az egyes számlákat. Például lehet, hogy talál kapcsolatot számlák között, valamint alaposabban elemzi a befektető letételének eredetét.

A legtöbb hedge fund megfelelési kézikönyve legalább felületesen foglalkozik a pénzmosás kérdésével, és ez lehet a legjobb kiindulópontja annak, hogy egy cég kidolgozza pénzmosás elleni programját.

Pénzügyi biztonság

Az osztrák bankok nem akarják megmenteni a Hypo Bankot

Marad az osztrák bankadó?

Az osztrák bankok nem akarják megmenteni a Hypo Bankot

privátbankár.hu, 2013. május 27.

Az osztrák bankszövetség elutasítja Werner Faymann kancellár javaslatát, hogy a bankszektor a bankadó meghosszabbítása révén járuljon hozzá a Hypo Bank megmentésének költségeihez.

A Bank Austria elnöke szerint fontos, hogy a bankok is megtegyék hozzájárulásukat a stabilitáshoz, de "ha valaki mindenét eljuttassa a kaszinóba, akkor sem fizetnek vele együtt a szomszédai". Werner Faymann kancellár, az Osztrák Szociáldemokrata Párt vezetője egy hétfői lapinterjúban azt mondta, elképzelhetőnek tartja, hogy határozatlan időre meghosszabbítsák a jelenleg 2017-ig szóló banki stabilitási hozzájárulást, hogy részben abból fedezzék a Hypo Bank megmentésének költségeit.

A 2011-ben bevezetett, évi 500 millió euróra kalkulált osztrák különadót tavaly 25 százalékkal megemelték a 2015 és 2017 közötti időszakra az Osztrák Volksbank (ÖVAG) megmentésének költségei miatt. Az ÖVAG-ot szintén kényszerállamosítással mentették meg a valószínű csődtől, ahogy korábban a Hypo Bankot. Faymann a hét végén a Kurierban azt vetette fel, hogy a megemelt különadót határozatlan időre meg lehetne hosszabbítani.

A Bank Austria vezetője szerint a bankadó további emelése megnehezítené a hitelezést Ausztriában. Számításai szerint a következő tíz évre 6,5 milliárd eurót tenne ki az osztrák bankadó. Ugyanekkora összegből tíz év alatt 100 milliárd euró hitelt lehetne kihelyezni. A bankvezető nézete szerint a jelenlegi bankadót fokozatosan át kellene alakítani egy banki előtakarékosági alappá. "Minden banknak elemi érdeke, hogy óvintézkedéseket tegyen" - mondta. Faymann a Kuriernak azt mondta, várhatóan 4-7 milliárd euró összegben kell az államnak kezességet vállalnia a Hypo miatt.

Schäuble: túl sok az olcsó pénz

Csökkenteni kellene a globális likviditást.

Schäuble: túl sok az olcsó pénz

portfolio.hu, 2013. május 9.

Wolfgang Schäuble német pénzügyminiszter egy londoni pénzügyi konferencián aggodalmát fejezte ki a vezető jegybankok ösztönző programjai által okozott "kritikus problémák" miatt, amelyek rossz döntések meghozatalára ösztökélhetik a befektetőket.

A német pénzügyminiszter a londoni nemzetközi befektetői konferencián (Global Investment Conference) kifejtette, hogy az országoknak össze kell fogniuk a globális likviditás csökkentése érdekében.

"Komolyan aggódom (...) és az elkövetkező napokban meg fogjuk ezt tárgyalni" - mondta Wolfgang Schäuble, utalva arra, hogy a téma szerepel a G7 pénzügyminiszterei és jegybankelnökei kétnapos tanácskozásának napirendjén, a megbeszélés a Londontól északra fekvő Aylesbury kisvárosban kezdődik pénteken. "A helyzet egyre kritikusabb" - tette hozzá.

A nagy jegybankok, az Európai Központi Bank (EKB), a Bank of England (BoE) és az amerikai jegybank szerepét betöltő Fed által a gazdaság ösztönzése érdekében beállított alacsony kamatok "hozamvadászatra", magasabb hozamot ígérő befektetési eszközök felkutatására készítetik az alapkezelőket és más befektetőket. Politikusok attól tartanak, hogy a hozamvadászat fokozza a befektetések kockázatos eszközöknek való kitettségét.

Az EKB a múlt héten csökkentette alapkamatát rekordalacsony 0,50 százalékra. A BoE csütörtökön történelmi mélypontra lévő alapkamatának tartása mellett döntött, a Fed pedig a hónap elején közölte, hogy folytatja havi 85 milliárd dolláros kötvénnyvásárlási programját.

Az elmúlt időkből számos befektetési kategóriában elért árfolyamrekordokat több elemző is a japán jegybank (BoJ) áprilisban bejelentett gigantikus méretű kötvénnyvásárlási programja közvetett hatásának tulajdonította. "Nincs más ésszerű magyarázat az elmúlt időkből tapasztalt árfolyam-emelkedésekre" - mutatott rá például Keith Bowman, a londoni Hargreaves Lansdown értékpapíripiaci elemzője.

Wolfgang Schäuble aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a nagy összegben rendelkezésre álló olcsó pénz meggondolatlan döntésekre készítheti a befektetőket. "Egyre több problémát okoznak a túl alacsony kamatlábak, mert nem a helyes befektetés allokációs mechanizmust szolgálják" - hangsúlyozta. Ugyanakkor rámutatott, hogy tekintettel a gyenge gazdaságok támogatása mellett elkötelezett jegybankelnökök nagy számára, nem számít arra, hogy nézetei támogatásra találjanak a G7 hévégi találkozásánál.

Veszített az EU támogatta WTO jelölt

A brazil közgazdász nyert az EU támogatta mexikói gazdasági miniszterrel szemben.

Brazil vezetője lesz a WTO-nak

kitekintő.hu, 2013. május 8.

Írta: Czifra Dóra

A brazil diplomata és közgazdász, Roberto Azevedo lesz a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) főigazgatója szeptember 1-jétől. Azevedo a francia Pascal Lamyt váltja a poszton és így ő lesz az intézmény első latin-amerikai vezetője.

Amint arról korábban beszámoltunk, Roberto Azevedo - aki 2008 óta Brazília WTO-nagykövete - a korábbi mexikói gazdasági miniszterrel, Herminio Blancoval küzdött a posztért.

A kiválasztási folyamat hat hónapig tartott, kilenc esélyes jelölttel, amelyek közül csak Azevedo és Blanco jutottak el a végső fordulóig. Annak ellenére, hogy az Európai Unió egységesen Blancót támogatta, végül a brazil jelölt nyerte el a posztot.

Felszámolnák a trojkát, az EU, az EKB és az IMF szakembereiből felállított szakértői csapatot

A trojka minden demokratikus eljárás mellőzésével kényszerít kormányokat.

Jörg Asmussen: nem kell Európának az IMF, nem kell trojka

portfolio.hu, 2013. május

Európának idővel be kell fejeznie az együttműködést a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) és saját intézményeire támaszkodva kell majd megoldania a válságok kezelését - jelentette ki az Európai Központi Bank (EKB) kormányzótanácsának és igazgatótanácsának tagja, Jörg Asmussen.

Jörg Asmussen a Ciprus ügyében az Európai Parlament gazdasági és monetáris bizottsága előtti meghallgatáson egy kérdésre adott válaszában annak a véleményének adott hangot, hogy fel kellene számolni az öt euróövezeti mentőcsomagot felügyelő "trojkát", az EU, az EKB és az IMF szakembereiből felállított szakértői csapatot.

Véleménye szerint a kríziskezelés központjába az Európai Bizottságot kellene emelni, mivel a trojka-megoldás erős ellenérzéseket kelt a mentőcsomag fejében megszorításokat bevezető országok lakossága körében.

A trojkát számos esetben érte már az a vád, hogy minden áttekinthető demokratikus eljárás mellőzésével kényszerít kormányokat népszerűtlen intézkedések meghozatalára. A trojka tagjait delegáló három intézmény az ilyen jellegű vádak minden esetben vehemensen elutasította.

Olli Rehn gazdasági és monetáris ügyekért felelős uniós biztos, aki szintén részt vett a Ciprus ügyében folytatott bizottsági meghallgatáson, egyetértését fejezte ki Jörg Asmussen felvetésével. Mindketten hangsúlyozták, hogy a válságkezelési erőfeszítések európai keretek közé helyezése az Európai Parlament közvetítésével biztosítaná a demokratikus számon kérhetőséget.

Jörg Asmussen szerint a trojka-megoldás felszámolására csak az ESM európai stabilitási mechanizmus uniós intézménnyé átalakítását követően kerülhetne sor. Az ESM működése jelenleg az euró övezet 17 tagállama között létrejött kormányközi megállapodásokon nyugszik, így nem élvezi azt a státust, amivel a 27 tagú Európai Unió égisze alatt rendelkezhetne.

Jörg Asmussen hangsúlyozta ugyanakkor, hogy egyelőre nem lenne ajánlatos felszámolni a trojka-megoldást, mivel az EU nem rendelkezik még a probléma önálló kezeléséhez szükséges mechanizmussal. "Nem javasolnám a trojka-rendszer felszámolását most, a krízis kellős közepén (...), mivel jelenleg nincs rá alternatíva" - idézte a Dow Jones hírügynökség az EKB igazgatótanácsának tagját.

Adóellenőrzés

Transzferár: vége a szép időknek!

Régen az adóhatósági ellenőrzések csak a transzferár-nyilvántartások meglétét vizsgálták.

Transzferár: vége a szép időknek!

Piacesprofit.hu/cégblog, 2013. május 03.

Régebben a revizorok jellemzően megelégedtek azzal, ha a társaságok az egyes tranzakcióikhoz kapcsolódóan be tudták mutatni a transzferár-nyilvántartásokat. Később jöttek azok az idők, amikor a transzferár-dokumentációkat már tartalmi szempontból is ellenőrizték, azaz vizsgálat alá vonták, hogy az elkészített transzferár-nyilvántartásokban szerepel-e minden olyan elem, amelyet a rendelet előír. A jelenlegi adóhatósági ellenőrzésekkel kapcsolatban eltérőek a tapasztalatok, mivel a transzferár-dokumentációkat gyakran részletes, mélyreható vizsgálat alá vonják, aminek során például a szokásos piaci ár meghatározása is fókuszba kerül – írta legfrissebb blogbejegyzésében *Hegedűs Sándor* az RSM DTM adóüzletág vezetője.

Azonban a rendelet által meghatározott kritériumokra továbbra is figyelmet kell fordítani, mivel hiányos, vagy az előírásoktól eltérő transzferár-dokumentáció elkészítése során az adóhatósági ellenőrzés bírsággal járhat. Ezért gyűjtöttük össze a kapcsolt ügyletekről készített úgynevezett önálló transzferár-nyilvántartások kötelező tartalmi elemeit:

a kapcsolt partner neve, székhelye, és adószáma (adószám hiányában alkalmazható a cégjegyzékszám is, de ebben az esetben fel kell tüntetni a cégjegyzéket vezető hatóság megnevezését és székhelyét is);

a szerződés tárgya, megkötésének és módosításának időpontja és a szerződés időbeli hatálya;

a szerződés tárgyául szolgáló termék, szolgáltatás jellemzői (például fizikai jellemzői, minősége, mennyisége, illetve jellege, terjedelme), a teljesítés módja és feltételei;

a funkcionális elemzés;

a releváns piac bemutatása, amely minden esetben a dokumentált kapcsolt ügylet piaca, és nem a kapcsolt cég tevékenységének színtere (tehát IT-szolgáltatás esetén az informatikai piac, akkor is, ha az igénybe vevő cég bolti kiskereskedelemmel foglalkozik);

az alátámasztás során az összehasonlításhoz felhasznált adatok meghatározása, forrása, a felhasznált adatok kiválasztásának menete, ezek indoka, továbbá az összehasonlítható termék(ek)re, szolgáltatás(ok)ra vonatkozó tények, körülmények;

az alátámasztás során alkalmazott módszer megnevezése (egyéb módszer alkalmazása esetén annak jellemzői) és a módszer kiválasztásának indokai;

a szükséges kiigazítás, ha az összehasonlíthatóságot meghatározó tényezők tekintetében az árat befolyásoló eltérések vannak, és ezen tényezők bemutatása;

a szokásos piaci ár (amely lehet egy ár, árrés vagy ártartomány is);

az elkészítés és a módosítás időpontja;

az esetleges bírósági, hatósági eljárások esetén az eljáró bíróság, hatóság megnevezése, székhelye, az eljárás ügyszáma, az eljárás megkezdésének és lezárásának időpontja, a jóváhagyásra benyújtott, a hatóság által vitatott, vagy megállapított szokásos piaci ár.

Transzferár-kiigazítás

A kapcsolt vállalkozásoknak úgy kell adóbevallásukat elkészíteni, hogy az piaci árakat tükrözzön a csoporton belüli ügyletek tekintetében. Ha ez nem felel meg a tényeknek, akkor kötelességük kiigazítást csinálni, ha nem akarják magukat kitenni egy későbbi fájdalmas adóhatósági megállapításnak. A szabálynak való megfelelés érdekében sok vállalkozás az üzleti év végét követően – vagyis jellemzően ezekben a hetekben és hónapokban – felülvizsgálja az év közben alkalmazott árait, szükség esetén pedig ki is igazítja azokat. A kiigazítás elmulasztása, de az érintett ügyletek bármely elemének adózási szempontból nem megfelelő kezelése is több százmillió adóhiányhoz vagy jelentős mulasztási bírsághoz vezethet. Az adóhatóság formai és tartalmi szempontokat egyaránt vizsgál.

Öt tipikus hiba a transzferár-dokumentációban

Azoknak a társaságoknak, amelyek cégcsoporton belül kereskednek, szolgáltatnak, szolgáltatást vesznek igénybe, igen szigorú dokumentációs kötelezettségnek kell megfelelniük, amelyek során szinte törvényszerűen vétének olyan hibákat, amelyek komoly költségeket róhatnak a cégre.

Adócsalás

[Indul a verseny az offshore-lovagok ellen](#)

Több mint kétszáz brit könyvelőt, jogászt és más szakmai tanácsadót is megvizsgálunk.

Több száz offshore adócsalót találtak meg

vg.hu, 2013. május 10.

Az Egyesült Királyság az Egyesült Államok és Ausztrália által kezdett közös nyomozás eredményeként több mint száz olyan személyt fűlelt le, akik offshore adóparadicsomokat használtak fel vagyonuk elrejtésére.

A brit adóhivatal szerint egyesek ellen már vizsgálat folyik adócsalás elkövetésének gyanúja miatt. A HMRC nagy mennyiségű dokumentumot kapott, amelyekből kideríthető, hogy kik profitáltak az adócsalásból, amelyet olyan adóparadicsomokban követtek el, mint Szingapúr, a brit Virgin-szigetek, a Kajmán-szigetek és a Cook szigetek.

Több mint kétszáz brit könyvelőt, jogászt és más szakmai tanácsadót is megvizsgálunk. Az adócsalók akkora bírság megfizetésével szembesülhetnek, amely 200 százaléka annak az adónak, amelyet fizetniük kellett volna. Egy bíró a HMRC ellen is folytat vizsgálatot, neki azt kell eldöntenie, vajon a brit adóhivatal törvénytellenesen járt-e el, amikor a Goldman Sachs befektetési bank adójának egy részét elengedte.

[Szorul a hurok az offshore üzleteknél](#)

Kiszivárogtatott bizalmas dokumentumok tömegén dolgoznak a hatóságok.

A kiszivárgott offshore dokumentumok mozgósítják az adóhatóságokat

ICIJ, 2013. május 9.

Írta: Gerard Ryle és Marina Walker Guevara

Kiszivárogtatott bizalmas dokumentumok tömegén dolgoznak az amerikai, a brit és az ausztrál hatóságok, amely a történelem egyik legnagyobb méretű adóvizsgálatának kezdetét jelentheti.

A titkos feljegyzések tartalmazzák azokat az „oknyomozó újságírók nemzetközi konzorciuma” nevű újságíró-szervezet által feltárt adatokat, melyek mögött magánszemélyek, titkos társaságok, trösztök állnak a brit Virgin-szigeteken, a Cook-szigeteken, Szingapúrban és más offshore rejtékhelyen.

Az oknyomozó újságírók nemzetközi konzorciuma (ICIJ) által felhalmozott dokumentum a média szervezetek valaha is összegyűjtött legnagyobb bennfentes információja az offshore rendszerről.

A brit adóhatóság azt állítja, hogy még több az adat.

Az ICIJ fájlok teljes mérete gigabájtban számolva több mint 160-szor nagyobb, mint a 2010-ben az amerikai State Department-ből kiszivárgott Wikileaks dokumentumok.

A brit adóhivatal azt nyilatkozta, hogy a három adóhatóságtól kapott adatok 400 gigabyte, míg az ICIJ által összegyűjtött 260 GB.

"A 400 gigabyte-nyi adatot is elemezzük, de a korai eredmények azt mutatják, hogy számos területet használnak a cégek és a trösztök a világon, köztük Szingapúrt, a brit Virgin-szigeteket, a Kajmán-szigeteket, és a Cook-szigeteket," nyilatkozták a brit adóhivataltól.

"Az adatok olyan információt is feltárnak, melyeket meg lehet osztani a többi adóhatósággal a globális adócsalás elleni küzdelem részeként."

A múlt hónapban, az ICIJ és 37 média partnere jelteni kezdett több mint 2,5 millió fájlról, melyek több ezer amerikai, ausztrál és brit állampolgár nevét tartalmazzák, valamint hosszú ideje zsarnokoskodó családokét és munkatársaikat, csalókat a Wall Streetről, kelet-európai és indonéz milliárdosokat, orosz vállalati vezetőket, nemzetközi fegyverkereskedőket és egy céget, amelyet az Európai Unió az iráni nukleáris fejlesztési program kapcsán ismer.

ICIJ-hez eljuttatott kiszivárogtatott fájlok tényeket és számokat tartalmaznak - készpénzátutalásokat, bejegyzések dátumait, vállalatok és magánszemélyek közötti kapcsolatokat- illusztrálja, hogy hogyan terjedtek el ilyen agresszíven az pénzügyi offshore titoktartás az egész világon, mely lehetővé tette a gazdagoknak és a jó kapcsolatokkal rendelkezőknek az adók elkerülését, a korrupciót és járult hozzá a gazdasági válsághoz a gazdag és szegény nemzeteknél egyaránt.

Az anyag részletezi magánszemélyek és cégek offshore ügyeit több mint 170 országból.

A ICIJ kiadvány elindított kormányzati vizsgálatokat, lemondásokat és megsürgette az európai vezetőket az adócsalás elleni fellépés ügyében. Néhány nappal a cikk megjelenését követően, Európa öt legnagyobb gazdasági hatalma - Nagy-Britannia, Franciaország, Németország, Olaszország és Spanyolország – bejelentette, hogy rendszeresen kicserélik banki és adózási információikat, mely az egyik mód arra, hogy beazonosítsák az adócsalókat és egyéb pénzügyi törvénytörőket.

„Fegyver” az adóelkerülés ellen

A brit adóhatóság azt mondta, hogy együttműködik az Egyesült Államokkal és az ausztrál adóhatóságokkal "azon adatokkal kapcsolatban, amelyek felfedik az alkalmazott összetett offshore struktúrákat, melyekkel a vagyonos magánszemélyek és vállalatok elrejtik vagyonukat."

Eddig több mint 100 embert azonosítottak be, akik kihasználták ezeket a struktúrákat ... és vizsgálat alatt állnak az offshore adóelkerülés miatt."

Azonosítottak több mint 200 brit könyvelőt, ügyvédet és más szakmai tanácsadót, akik tanácsokkal szolgáltak ezekre a struktúrákra, őket szintén vizsgálják.

George Osborne brit pénzügyminiszter szerint "egy másik fegyver" az adóelkerülés ellen az elrejtett dokumentumok. "Az üzenet egyszerű: ha elkerüli az adót, utána mi jövünk," mondta.

A megegyezések is teljesen törvényesek, mondta Jennie Granger brit adóügyi vezető.

"Ezek azonban lehetnek adócsalások, adóelkerülések vagy más súlyos bűncselekmények az adófizetők terhére. Az olyan offshore struktúrák használatát kell megállítani, amelyek elrejtik az illegális jövedelmet." Az amerikai adóhatóság (Internal Revenue Service) azt nyilatkozta, hogy a három nemzet "mindegyike jelentős mennyiségű adatot tárt fel számos joghatóságnál többek között Szingapúr, brit Virgin-szigetek, Kajmán-szigetek, és a Cook-szigetek vonatkozásában."

Az anyag tartalmazza "a szervezetek tulajdonosait, valamint a tanácsadókat, akik segítették a szerkezet kialakítását." A nyilatkozat szerint a korai elemzések feltárták azokat az információkat, amelyek fontosak lehetnek az adóhatóságok részére és hajlandók megosztani azt más országokkal joghatóságaik kérésére.

"Ez része az IRS és más adóhatóság széleskörű erőfeszítésének a nemzetközi adóelkerülés elleni küzdelemben," mondta Steven T. Miller az amerikai adóhatóságtól (IRS).

"Az Egyesült Királysággal és Ausztráliával való közös munka tükrözi a nagyobb célt, mely során nem hagyunk menedéket azoknak az embereknek, akik illegálisan elkerülik az adót."

Adóelkerülés

[Az EU fellép az adóelkerülés ellen](#)

Ausztria és Luxemburg továbbra is ellenáll az adatcserével kapcsolatban.

Az EU a tárgyra tér: fellép az adóelkerülés ellen

Deutsche Welle, 2013. május 15.

Írta: Christoph Hasselbach

Az uniós pénzügyminiszterek szorgalmazzák a külföldi tőkebefektetésekkel kapcsolatos adatok cseréjét - lehetőleg globális szinten, mely ellenállásba ütközött Európában. Mindezek ellenére egy lépést már tettek az ügy érdekében.

A legtöbb tagállam eladósodása miatt egyre nő a nyomás az adócsalókon az EU-ban. Egyre több jelentős adócsalást tárnak fel. Még olyan országok is, mint az Egyesült Királyság - amely a múltban külföldi piszkos pénzeket vonzott - próbálja elkerülni, hogy adóelkerülő paradicsoma legyen. "A jelenlegi gazdasági helyzetben mindenkinek igazságosan hozzá kell járulni", mondta kedden (2013/05/14) Brüsszelben George Osborne pénzügyminiszter. Az Egyesült Királyság vezető szerepet vállal az adócsalás elleni küzdelemben.

Osborne szavaival svéd kollégája Anders Borg is egyetért: "Az adócsalók és az adóparadicsomok miatt sok pénzt veszítünk, ezért támogatunk minden olyan lépést, mely erősíti az adórendszert" - mondta Borg.

Pierre Moscovici francia pénzügyminiszter szerint a fellépésnek számos oka van. "Ez egy erkölcsi szükségszerűség, melyre igény van," mondta. "Ez egy olyan probléma, melyben érdekelt az államháztartás és a gazdaság." A cél az, hogy az információ automatikusan cserélődjön, tette hozzá. Jerome Cahuzac francia költségvetési miniszter kénytelen volt hetekkel ezelőtt lemondani egy titkos szingapúri bankszámla miatt.

A jövedelmező banktitkok

A tőkejövedelmekről történő teljes körű adatcsere a cél hosszú távon, mely nehezen érhető el a 27 EU-tagállam szintjén is, mivel az adózási kérdéseknél az összes tagállam egyhangú döntése szükséges - így egyetlen ország is megakadályozhatja a lépéseket. 2005 óta a legtöbb EU-tagállam a kamatokra vonatkozóan cserél adatokat, azoknál az uniós polgároknál, akik nem élnek szülőhazájukban. Ausztria és Luxemburg azonban nem vesznek részt. Mindkét ország fenntartja szigorú banktitok szabályait. Ehelyett megadóztatja a külföldi betéteket és névtelenül átutalja azt a befektető hazájába.

Ez így marad, legalábbis Ausztriában. "Ma nem az osztrák banktitokról van szó," Maria Fekter osztrák pénzügyminiszter szerint. Ausztria és Luxemburg csak egy dologban egyezett meg a pénzügyminiszterek találkozáján Brüsszelben: abban, hogy az EU a fokozott adatcserével kapcsolatban tárgyalásokat kezd öt európai országgal, amelyek nem tagjai az EU-nak (Svájc, Liechtenstein, Monaco, Andorra és San Marino). Ezek az országok menedékkül szolgálnak a pénz adóhatóság előli elrejtésénél. Azt, hogy Ausztria és Luxemburg elfogadja-e ezt a fajta átláthatóságot uniós szinten, még nem látni.

Fekter a témát elterelte egy másik adó kérdésre. Felhozta a hozzáadottérték-adó csalást Európában, amikor az árukat többször értékesítik egy másik országban olyan eljárás során, amely lehetővé teszi, hogy a vevő igényt tartson a hozzáadottérték-adó-visszatérítésre. Fekter azt mondta, szerette volna, hogy ezzel kapcsolatban hozzanak intézkedéseket, de "néhány nagy játékos" nem akarta, és levették a napirendről. Nem nevezte meg, hogy mely országok akadályozták meg. Amennyiben Ausztria és Luxemburg továbbra is ellenáll az adatcsere vonatkozásában az Európai Unión belül, a nyomást még tovább növelik. Az EU jövő heti különleges csúcstalálkozója az adócsalás elleni küzdelemben majd lehetőséget biztosít a nyomás gyakorlására.

[Az OECD az adóelkerülésről](#)

A G csoportoknál napirendre kerül a társasági adó kérdése.

Az OECD lépéseket tesz a társasági adó elkerülése ellen

Reuters, 2013. május 15.

Írta: Lidia Kelly

(Reuters) - A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) egy vezető tisztviselője azt nyilatkozta szerdán, hogy a kihívások ellenére a nemzetközi vezetők lépéseket tesznek a társasági adó elkerülésének megelőzése érdekében.

A pénzügyi válság következtében az OECD tagországok kormányainak megszorító nemzeti intézkedései a szavazók dühét váltotta ki, mivel a nagy nemzetközi cégek adóik csökkentése céljából nyereségüket a világ különböző részére juttatják.

Ennek eredményeként arra kérték az OECD-t, hogy tegyen javaslatokat az olyan probléma kezelésére, mint a kettős-adóztatás, transzferár és a nemzetek közötti adózással kapcsolatos információcsere.

"Nem lehet engedni, hogy válság, munkanélküliség, elégedetlen emberek, növekvő meg nem térülő adók időszakában nagy nyereségre tegyenek szert az adót be nem fizető játékosok," nyilatkozta Pascal Saint-Amans az OECD adóügyi központ vezetője a Reuters-nek.

"Ez csak politikailag lehetetlen," mondta egy interjúban, hozzátéve, hogy a "jobboldali" kormányok cselekvésre ösztönöznek.

Az elmúlt évben Nagy-Britanniában egyre szembetűnőbb a vita arról, hogy mennyi adót fizetnek a multinacionális vállalatok. David Cameron miniszterelnök felszólította az Európai Uniót - felhasználva a júniusi G8 csúcstalálkozó lendületét arra - hogy "radikálisan" lépjenek fel nemzetközi szinten az adócsalás és az adóelkerülés ellen.

Az OECD ajánlásokat ad a júliusi G20-ak ülésére. Döntés még nem született, de Saint-Amans elmondta, hogy az egyik javaslat szerint a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt (DTA) módosítani kellene, hogy elkerüljék azt a problémát, miszerint egyik ország sem adóztatja meg a jövedelmet.

Az Európai Bizottság már decemberben tett javaslatot erre vonatkozóan.

A Reuters nemrég beszámolt arról, hogy a Google (GOOG.O) kihasználja a kettős adóztatásról szóló egyezményt (DTA). Írországban van az internetes cég európai bázisa, míg más országokban dollárok milliárdjainak talál az adó alól menedéket évente.

A DTA-nak köszönhetően a Google legtöbb Írországra áramló európai jövedelme adómentes, és a legtöbb jövedelmet a Google Bermudába juttatja adózatlanul. A Google azt állítja, hogy követi az erre vonatkozó adózási szabályokat minden országban, ahol jelen van.

"Szükségszerű az adóparadicsomok használatának közömbösítése" - mondta Saint-Amans.

Az OECD nem becsülte meg, hogy mennyi pénz vész el adócsalás és adóelkerülés miatt, de szándékukban áll egy olyan mechanizmus létrehozása, amely méri, hogy mennyi pénz forog kockán, tette hozzá.

ÁTUTALÁSOK

Az OECD a szellemi tulajdon vonatkozásában a nemzetközi transzferár szabályainak kérdésénél is javasol módosításokat – mondta Saint-Amans.

A vállalatok elkerülhetik az adó megfizetését, ha az olyan szellemi tulajdonokat, mint márkák vagy a munkafolyamatokat, adóparadicsomban lévő leányvállalatnál parkoltatják, melyek használatáért jelentős díjat szednek a főbb piacokon.

További ötletek az adózási ügyletek vagy pénzügyi eszközök harmonizálására, például az átváltható kötvények, amelyek néhány országban kötvényként adózik, míg máshol részvényként kezelik, egyfajta adó pénzüzlet.

Az OECD is sürgeti a vállalatoknál és a kormányoknál az átláthatóság és a "spontán információcsere" elfogadását. Saint-Amans elvárja, hogy a G20 csoport intézkedéseket hozzon júliusban vagy szeptemberben az új szabvánnyal kapcsolatban, hogy megfékezze a határokon átnyúló adócsalást.

Jelenleg csak néhány ország írta alá azt az adóügyi egyezményt, mely garantálja az automatikus adózási információk cseréjét.

Éppúgy, mint az új intézkedéseket, a kormányoknak végre kell hajtani a már meglévő törvényeket, mondta Saint-Amans.

Az Egyesült Királyság törvényhozói nemrég a Reuters-nek említették, hogy a Google értékesítési munkatársakat foglalkoztat az Egyesült Királyságban, míg az adóhivatalnak azt mondja, hogy az értékesítés Írországból történik, mely felveti azt a kérdést, hogy a jelenlegi adójogszabályokat tényleg megvizsgálták-e.

A Google azt állítja, hogy az Egyesült Királyságban lévő értékesítéssel foglalkozó munkatársai nem brit vásárlóknak ad el, de arról nem szólt, hogy kötöttek-e üzleteket. A honlapjukon lévő álláshirdetések nem ezt tükrözik.

Német-svájci megállapodás

Jogi akadályok a német-svájci megállapodás végrehajtásánál.

Németország elveszti az adócsalókat

narancsjuice.hu, 2013. május 05.

Nincs esély újratárgyalni a megbukott német-svájci megállapodást az adócsalók földerítésére - mondta a német pénzügyminiszter, Wolfgang Schäuble a hétvégén.

A német és a svájci kormány tavaly aláírt egy szerződést azzal a céllal, hogy a svájci bankszámlákból ki lehessen gereblyézni a német adóelkerülőket és adócsalókat, azonban a német parlament felsőházában az ellenzék hiányosnak tartotta és elutasította az egyezményt, amely így kútba esett.

A szociáldemokrata és a zöldpárti ellenzék azt kifogásolta, hogy a megállapodás csak a jövőre vonatkozik, és a múltbéli csalások mentesülnek. Ám "Svájc mint jogállam nem változtathatja meg törvényeit visszamenő hatállyal", ezért nincs esély kétoldalú megállapodásra - idézte a német pénzügyminisztert a Bild am Sonntag című lap a hét végén.

A német kormány célja most már egy általános szabály minden tőkejövedelemre, teljes információcserével európai szinten - mondta Schäuble.

Bécs és a banktitkok

Automatikus adó információcsere születik Ausztriával?

Leáldozóban az adóelkerülők kora: már Bécs sem jelent menedéket

piecesprofit.hu, 2013. május 02.

Ausztria kész tárgyalni az ország banktitokra vonatkozó szabályainak fellazításáról. Mindeddig Luxemburg és Ausztria voltak azok a kiváltságos tagállamok, melyek a banktitok megőrzéséért cserébe élhettek azzal a lehetőséggel, hogy a külföldi bankszámlák hozamából forrásadókat vontak le, és annak egy részét – a számlatulajdonos nevének közlése nélkül – átutalták az érintett országának. Mindez számtalan, jelenleg ausztriai bankokban található, magyar állampolgárok által elhelyezett betét sorsát is érintheti a közeljövőben.

Luxemburg pár hete végül beadta a derekát, és vállalta, hogy 2015. január 1-étől teret enged az automatikus információcserének. Az osztrák kancellár pár nappal ezelőtti bejelentése nyomán pedig egyre inkább úgy tűnik, hogy a korábban sziklaszilárdnak mutató Ausztria is hajlik arra, hogy automatikusan adatokat szolgáltatson a többi tagállam felé. "Az osztrák döntés hátterében valószínűleg az áll, hogy Ausztria nem kíván az adóelkerülők segítőjeként feltűnni. Mivel a kamatjövedelmek tekintetében az összes többi EU tagállam – ideértve Magyarországot is – teljesíti az automatikus információcserét, kifejezetten rosszat tenne Ausztria hírnevének, ha nem állna be a sorba. A nemzetközi trend ugyanis egyre inkább abba az irányba mutat, hogy az adózók adatait nem lehet elrejtetni más államok adóhatóságai előtt" – mondta el Békés Balázs, a Faludi Wolf Theiss Ügyvédi Iroda adópartner.

Az osztrák bejelentés az Ausztriában bankszámlával rendelkező magyar állampolgárokat is érzékenyen érintheti: míg korábban a magyar adóhatóság előtt ismeretlenek maradhattak az adataik – ha az osztrák bank levonta a hozamokból a 35 százalékos forrásadót – a jövőben Ausztria automatikusan fog információt küldeni személyi adataikról és bankbetéteikről a magyar államnak. Ha a magyar adózó az osztrák bankbetétje után kapott kamatot nem vallja be Magyarországon, és nem fizeti meg azután az adót, akkor könnyen adóhatósági vizsgálat célpontjába kerülhet. Ennél is súlyosabb a helyzet, ha a magyar bankszámla-tulajdonos nem tudja bizonyítani, hogy az osztrák bankban elhelyezett pénzét milyen – adózott – forrásból szerezte, ilyen esetben ugyanis jelentős szankciókra számíthat.

Az adatok tagállamok közötti átadását a magánszemélyek kamatjövedelmei terén az Unió “Megtakarítási irányelve” teszi lehetővé. Ezek az információk ráadásul egyes EU-n kívüli országokból is megszerezhetőek (pl. Svájc), mivel a tagállamok – az irányelvben foglaltakhoz hasonló feltételekkel – külön megállapodásokat is kötöttek harmadik államokkal. Az automatikus információcseré szerepe a jövőben még tovább fog nőni: egy az adóhatóságok együttműködéséről szóló külön EU irányelv értelmében 2014. január 1-e után már a munkavállalásból, az igazgatósági tagságból, életbiztosítási termékekből, a nyugdíjból és az ingatlanhasznosításból származó jövedelmekről is lenne elérhető információ a tagállamok között. Ha megteremtik a technikai hátterét annak, hogy az adatok átjárhatóvá váljanak az egyes adóhatóságok adatbázisai között, akkor már csak egy következő lépés az átadásra kerülő információk körének bővítése.

Az EU irányelvek mellett a kettős adóztatási egyezmények és az információcserére vonatkozó speciális egyezmények is lehetőséget adnak az adatok automatikus kiadására. Az egyezmények útján ráadásul az információk szélesebb köre is átadható, feltéve, hogy ebben kölcsönös egyetértés van az érintett államok között. A megállapodások további előnye, hogy az Unión kívüli harmadik államokból is elérhetővé teszik az adatokat, márpedig a cél az, hogy az információáramlás minél több adózói adataira, és minél több országra kiterjedjen. A speciális egyezmények kiváló példái a Rubik-egyezmények, melyek a Svájjal való információcserét biztosítják. Eddig Ausztria és Anglia kötött ilyen egyezményt a svájci bankszámlákon „rejtegetett” angol, illetve osztrák vagyonok feltárására. Más államok, például Olaszország, Németország és Spanyolország az USA-val szövetkeznek bizonyos adózói információk automatikus átadásáról. Az egyezmények nagyban erősítik az adóhatóság pozícióját az adóbevételek megrövidítésével próbálkozó adózókkal szemben, és elősegítik az adóbeszedés hatékonyságát.

“Mivel az államok költségvetési bevételei a válság hatására jelentősen lecsökkentek, az adóbevételek növelésének szándéka és így az információéhség is egyre nagyobb. Ezt tovább fokozza, hogy míg az országok korábban kizárólag az “adókikerülést”, vagyis az adójogszabályok jogellenes kijátszását üldözték, most már a formailag jogszerű, de a költségvetés érdekeit sértő “agresszív adótervezés” is célkeresztbe kerül. Az adózóknak tehát nagyon körültekintőnek kell lenniük még akkor is, ha jövedelmüket akár teljesen jogszerű, de különleges struktúrákon keresztül kívánják külföldre juttatni” – mondta el Békés Balázs.

Az adatok feldolgozásával lelepleződik, hogy hova és kik rejtik el vagyonukat a kedvezőbb adózás érdekében.

Jogalkalmazás

[Részrehaló lenne az adóhatóság?](#)

Tűrhetetlennek nevezte az amerikai adóhivatalnál feltárt visszaéléseket Barack Obama elnök

Már az FBI is nyomoz az amerikai adóhatósági botrány miatt

privátbankár.hu, 2013. május 15.

Az amerikai adóhivatal szándékosan vetett alá célzott és pótlólagos ellenőrzésnek konzervatív nonprofit csoportokat, már az FBI-nál az ügy.

Tűrhetetlennek nevezte az amerikai adóhivatalnál (IRS) belső vizsgálat által feltárt visszaéléseket kedden Barack Obama elnök, aki egyúttal arra utasította pénzügyminiszterét, hogy a vétkeket vonja felelősségre.

Politikailag elfogult a hatóság?

A vizsgálat megállapította, hogy az IRS szándékosan vetett alá célzott és pótlólagos ellenőrzésnek konzervatív nonprofit csoportokat, ami "azt a látszatot kelti", hogy a hatóság "politikailag nem elfogulatlan".

A dokumentum ugyanakkor nem foglalt egyértelműen állást azzal kapcsolatban, hogy az intézkedések politikailag motiváltak voltak-e, nem nevezett meg felelősöket és nem indítványozott fegyelmi eljárást. Javaslatokat tett viszont azzal kapcsolatban, hogy a jövőben miként kezeljék az adómentességi kérelmeket, és felhívta a figyelmet arra, hogy az adóhivatal alkalmazottjainak részrehajlás nélkül kell végezniük a dolgukat.

A szelektív adóhatósági vizsgálatok ügyében Eric Holder igazságügyi miniszter keddi bejelentése szerint nyomozásba kezdett a Szövetségi Nyomozó Iroda (FBI) is.

Túrhetetlen és megbocsáthatatlan

Lew pénzügyminiszter keddi közleményében arra mutatott rá: a vizsgálat nem talált bizonyítékot arra, hogy bármely külső személy vagy szervezet befolyásolta volna az IRS-t a "nem megfelelő kritériumok" alkalmazásában a nonprofit csoportok adómentességi kérelmének elbírálásában.

Az ügyben a képviselőház egy illetékes bizottsága már pénteken meghallgatást tart, amelyre beidézték Steven Millert, az adóhivatal ügyvivő biztosát és J. Russell George-ot, a pénzügyminisztérium adóügyi főellenőrét, aki az auditot lefolytatta.

A vizsgálat által feltártak túrhetetlenek és megbocsáthatatlanok - mondta Barack Obama, a pénzügyi tárca adóügyi főellenőre által végzett vizsgálat megállapításaira reagálva.

Átláthatóság

[Mégis marad a banktitok?](#)

Megmarad Guernsey és Jersey brit szigeteken, ahol az osztrák nagybankoknak és konszerneknek is vannak képviselőik.

Nem mindenhol szűnik meg a brit banktitok

Die Presse - VG Online, 2013. május 3.

Nagy-Britannia ugyan bejelentette, hogy az olyan brit adóparadicsomokban, mint a Bermudák és a Cayman-szigetek, megszűnik a banktitok, ám megmarad a La Manche-csatornabeli Jersey és Guernsey brit szigeteken. E két szigeten ugyanis sok betétes pénz található.

Jersey 98.000 lakója közül minden ötödik a pénzügyi szektorban dolgozik. A székhelyen, St. Helierben pedig sok tucat nemzetközi nagybank telepedett meg, amelyek ügyfelei vagyonos magánosok és cégek a világ minden részéről. Jersey és Guernsey messzemenő függetlenséget élvez Nagy-Britanniától, és ezért nem kényszeríthetők arra, hogy megvalósítsák az EU irányelveit. A Die Presse szerint egészen egyszerű oka van annak, hogy a banktitokhoz nem lehet nyúlni Jersey és Guernsey szigetén. Ugyanis médiajelentések szerint a két szigeten - átszámítva - 600 milliárd eurót helyeztek el. Osztrák nagybankoknak és konszerneknek is vannak Jersey-n képviselőik különféle társaságok révén - tette hozzá a bécsi lap.